

EL TEMPS. — A Catalunya el cel està sere per gairebé tot el país, llevat per la costa de Girona on s'observa alguna nebulositat. Els vents són fluïdors i de direccions variables. Temperatures extremes: Màxima, 24 graus a Tortosa; mínima, 5 graus sota zero a Engolasters.

L'ENORME TRANSCENDENCIA POLITICA DEL DISCURS DEL SENYOR AZAÑA Per l'acció conjunta de les esquerres

ELS ARTICLES DE LLUIS COMPANYYS

ELS QUE NO TENEN ESMENA

En la seva edició d'avui, el nostre estimat col·lega valencianista «El Mercantil Valenciano» publica el següent article de Lluís Companys, relatiu al transcendent acte polític que avui celebren les esquerres a Madrid:

«No les basta a les dretes reaccionaries con haver llegat, per la via de la incongruència i catastròfica, a la governació de un país cuya organizació política detestan i de cuya Constitució abominan. No les basta con exhibir, afortunadament, un monopolio del petroli, de la moralitat i del orden. No les basta con la acció implacable i impune de la revancha privada i pública. Deixant el Parlament i son anti-parlamentarisme. Acatan la Constitució i queren destror-la. Se escuden en la democràcia i desde sus periódicos y sus tribunas, la infaman. Se amparan en la libertad y la borran de la vida civil. Hablan de paz y de cultura y, mientras devoran los créditos educativos, multiplican el presupuesto bélico. Enarbolan la bandera de neutralidad y manobran en la defensa del derecho de guerras. Pregonan su adhesión a las autonomías y aniquilan el primer Estatuto constitucional.

Gran farsa, sangrante y aldeana, la de esos fariseos del orden que se atribuyen virtudes ajenas y distorsionan la historia, que, hace siglos, les colman!

En nombre de ese orden, de cuyo exclusivo patrimonio alardean, las dretes reaccionaries han inventado una última patraña demagógica: la de atribuir, al acto republicano del domingo, en Madrid, magnitudes de concentración marxista.

Los equívocos juicios del Sr. Cambó, según quien el señor Azana es un cautivo, forzado o voluntario, del proletariado marxista, han dado pretexto a los reaccionarios facilites para esa imputación, que no es sino producto del panico electoral y del humano remordimiento.

El acto del domingo en Madrid es, simplemente, una lícita manifestación republicana.

Organizaciones proletarias han expresado, fervorosamente y públicamente, su adhesión al acto. «Porque el señor Azana es un servidor de los extremistas y de los separatistas», exclaman los reaccionarios.

No. Porque el señor Azana es un significado «líder» político, liberal,

que defiende la Constitución, el Texto íntegro y purísimo de los derechos y deberes constitucionales del Estado, del Poder público y del ciudadano. Defensor de la República ni más ni menos.

El señor Azana ha sido un acusado, un perseguido. Los republicanos de sus ideas, de su moral, de su responsabilidad, también. Y, como el señor Azana y como los liberales y los demócratas y los republicanos, también el proletariado se ha visto acusado, perseguido, expulsado de su propio recinto jurídico.

El proletariado y el señor Azana conocen, recíprocamente, su pensamiento. Hay, entre ellos, afinidades y coincidencias; hay, entre ellos, discrepancias y antitesis. De unas coincidencias son responsables las dretes reaccionaries, con su persecución y con su ceguera. Otras, han sido determinadas por la fuerza de los hechos históricos. Pero, las fundamentales coincidencias son las que determina la Constitución, por su letra, su sentido, su sustancia social. El señor Azana, como ningún político verdaderamente republicano, jamás será enemigo de los obreros (como no lo fueron Salmerón, Azcarate, Castelar, Pi y Margall), porque la Constitución le obliga a la amistad, al respecto, al acuerdo y al trabajo mutuo con el proletariado.

¿No señalaban las dretes españolas a los conservadores ingleses como ejemplo — claro que antes de que, en defensa de la paz, se levantasen frente al despotismo fascista? — Aceptado el ejemplo. Las dretes inglesas no expulsan ni acorralan ni destruyen al proletariado. Colaboran con él, le respetan, le comprenden. Y, cuando el país, gobernado por las dretes, necesita del proletariado, los conservadores como Hoare, como Chamberlain, como Baldwin, encuentran la colaboración de los socialistas, de las «Trade Unions», de los comunistas.

Y en Bélgica, en Holanda, en Francia, en los Estados Unidos, ¿no coincidieron, innumerables veces durante las horas más graves de su destino, el proletariado y los gobernantes liberales, en correcta y patriótica colaboración?

Hace dos años, las dretes reaccionaries acusaban, falsamente, inculcamente, al señor Azana de ser enemigo del proletariado. Ahora le acusan de ser amigo.

Pero es que, acaso, ¿se puede vivir

MANUEL AZAÑA

en un país constituido como el nuestro, en enemistad permanente o pasajera, con el proletariado político o no? Pero no están hablando constantemente esas dretes, de convivencia?

Las dretas del señor Gil Robles, ¿no pregonan su devoción, su amor a la clase obrera? ¿A que, entonces, esa «Acción Obrerista» creada por el señor Herrera y dirigida por el diputado Dimas Madariaga, vicepresidente de la Jeda? ¿A que las opacaciones violentas, tempestuosas, del señor Gil Robles y de sus ministros, apelaciones desesperadas a la clase proletaria?

Y los agrarios y los fascistas, ¿de que alardean sino de ser los verdaderos defensores del campesino o del proletariado, aunque desde el Foder o en su cercanía realicen una política de agobio, de acoso, de agotamiento y rendición del obrero, la más torpe e inhumana y anticonservadora política que es posible hacer?

No. Lo que ocurre es que el señor Azana es un político diáfano, enérgico, veraz; un auténtico defensor del orden común, porque defiende la libertad legal y los derechos constitucionales de todo ciudadano.

El señor Azana dice su verdad, en nombre de la República, y la dice con claridad, con limpieza y con autoridad. Lo contrario de lo que les ocurre a las dretas, apuradas por su demagogia en la oposición y desbordadas por su demagogia en el Poder; las dretas reaccionaries que no tienen enmienda, que tienen ojos y no ven y tienen oídos y no oyen.

Aquest número ha estat visat per la censura

“Es demostrarà la irresistible pujança del moviment republicà i s'afirmaran les bases d'acció conjunta de les esquerres”, ha escrit Azana, hores abans del seu discurs

EL DIPUTADO A CORTES
POR
BILBAO

En el acto del día 20 en Madrid se demostrará la irresistible pujança del movimiento republicano en toda España y se afirmarán las bases de la acción conjunta de las izquierdas en la pervenir

Hores abans del seu discurs a les esquerres republicanes, el nostre fraternal col·lega «Última Hora» demana a Manuel Azana una impressió sobre l'acte d'avui, la transcendència política del qual és evidentíssima ja abans de celebrar-se.

En la seva edició d'avui, el nostre col·lega publica una curtes i expressives paraules de Manuel Azana, que s'ajuden — en la seva majestuosa sobrietat — tota l'entranya del que serà el discurs.

Felicitem i ens felicitem per l'èxit informatiu assolit per «Última Hora» — únic diari que ha pogut aconseguir una impressió de l'ex-president del Consell — i reproduïm a continuació l'autògraf que Azana ha tramès al nostre col·lega, autògraf que, en les actuals circumstàncies, no dubtem a qualificar d'històric.

Heus ací la reproducció de la carta i expressiva nota d'Azaña:

«En el acto del día 20 en Madrid se demostrará la irresistible pujança del movimiento republicano en toda España y se afirmarán las bases de la acción conjunta de las izquierdas en la pervenir

Manuel Azana

CATALANS A MADRID

Ahir sortiren - durant tot el dia - milers de ciutadans que van a Madrid a testimoniar llur fe republicana i esquerrista

Durant tot el dia d'ahir marxaren infinitat de republicans cap a Madrid per tal d'assistir a l'acte en el qual el senyor Azana pronunciaria un discurs que hauria de tenir, forçosament, per l'assistència i pel tema, enorme transcendència política.

Prop de 1.500 expedicionaris sortiren de Barcelona servint-se de les organitzacions «Viatges Barcinés», «Partit Federal Ibèric» i de LA HUMANITAT. Tots marxaren — a les cinc del matí, a les dues i a les sis de la tarda — amb grans i lluosos autocars.

Cap allà les quatre de la tarda començaren a arribar davant la Redacció del nostre diari infinitat d'expedicionaris que no es velen l'hora d'emprendre la marxa.

Prop de les cinc, les voreres de davant LA HUMANITAT, plenes de republicans i catalanistes, oferien un espectacle bellíssim. Tothom parlava amb entusiasme de la diada d'avui i es coneixia en l'èxit emocionant que l'envoltava.

Com que ja no hi havia més places disponibles en els autocars, s'arreglaria una filera de taxis, els conductors dels quals improvisaren un petit ritol de paper anunciant viatges de cinc places a 100 pessetes cada seient. Foren moltíssims els que no catent als autocars es serviren dels taxis.

A les sis de la tarda, l'aglomeració fou molt gran, i sortí n'hi va naure que es presentaren puntualment els autocars, els quals foren ocupats immediatament.

Amb els expedicionaris marxaren el regidor popular Hilari Salvadó i el diputat M. Rouret en representació del Comitè executiu d'Esquerres Republicanes. Els acompanyava també el tinent d'alcalde popular J. Sanyer.

Per diferents conductes ens arriben noves de la marxa de gran nombre de ciutadans cap a Madrid, els quals s'han servit de tota mena de combinacions per a traslladar-s'hi.

Cal dir, doncs, que la xifra que donem de 1.700 expedicionaris només fa referència a les tres organitzacions col·lectives, però són moltíssims més els que han sortit de Barcelona.

Els nostres corresponents també ens informen de la sortida i arribada de ciutadans en turismes, tren i camions.

Catalunya, ens plau dir-ho, farà avui acte de presència a Madrid dignament representada pels milers de ciutadans que hi han anat i els quals són el millor exponent de l'entusiasme i adhesió amb que la nostra terra escoltara avui la paraula d'aquell gran republicà que és diu Azana.

Ahir a la nit sortiren amb l'ex-

L'arribada de camions a la matinada d'ahir promou un esclat d'entusiasme

Madrid, 19. — Durant tota la matinada molta gent ha estat escomulgada al domicili de l'Esquerres Republicana, i rebia amb acímacions els camions que venien de diversos punts d'Espanya i que es dirigien al domicili social del Partit.

La policia tenia ordres d'impedir que es produïssin afeccions de l'ordre públic i evitar que s'afixessin els punys enlaire.

Les camionetes que venien de províncies, en arribar al domicili social lluraven les banderes i aquestes eren col·locades als camions i la gent les acolia amb mostres d'entusiasme.

Es produïren alguns incidents per aixecar alguns dels camions el puny i l'entusiasme. Els guardies hagueren de donar alguns carregues i practica- rent diverses detencions.

Alguns venedors ampolants venien distintius amb el retrat del senyor Azana.

prés infinitat de viatgers cap a Madrid per tal d'assistir a l'acte d'avui. Diversos viatgers es trobaren amb la desagradable sorpresa que n'algrat mostrar a les taquilles — tal com s'ordena — el carnet d'entrada a l'espectacle, no se'ls feta be- neficiaris de la rebuda estancada i foren molts els que no vlogueren perdre el viatge i abonaren íntegrament el preu del bitllet.

Es una conducta aquesta de la M. S. A. que revolta, si nom te en compte que fa quatre dies, a la senyoria presentació a la taquilla dient que s'anava a determinar acte polític, es concedia un bitllet amb rebuixa del 40 % o mes. Aquesta desigualtat de tracte no ha deixat gaire be parada la seriositat de l'esmentada companyia ferroviària.

Diversos camions foren conduïts a la Direcció de Seguretat, entre els un d'Orsen.

A les dues de la tarda l'ex-ministre senyor Casares Quiroga amb alguns diputats es dirigí a la Direcció de Seguretat on rebuixaren també el cap superior de Policia, i aconseguien que fossin alliberats els detinguts aquest matí.

Es calcula que hi assistiran dues-centes mil persones

Madrid, 19. — L'act de demà de les esquerres s'iniciará amb uns breus paraules de l'ex-ministre senyor Francesc Bartes.

Es calcula que al matí hi assistiran unes 200.000 persones. Aquesta tarda anaven venudes ja mes de 200.000 entrades.

Es suposa que la desfilada després d'acabar l'acte durará mes de quatre hores.

(Segueix informació a la pàgina 8)

Tot el llarg de la vorera de la Ronda Universitat, des dels locals de la redacció de LA HUMANITAT fins a Salines, preduïa ahir al vespre aquest inusual i remors aspecte. Centenars i centenars de ciutadans — homes i dones — al peu dels auto-cars que havien de transportar-los a Madrid, a la magna concentració d'esquerres organitzada per a avui.

(Foto. Centelles)

TEATRES

TEATRE BARCELONA

Companyia
DIAZ ARTIGAS COLLADO

Avui, tarda, a les 5.15 i nit, a les 10.15, el gran èxit de Tòrrado i Navarro.

SIETE MUJERES

Demà, diumenge:
SIETE MUJERES

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de comèdies valencianes dirigida per PEPE ALBA

Avui, tarda, a les 4.15. Formidable cartell:

La filla de la portera

ELS ESTUDIANTS

Mantint creació de PEPE ALBA

Nit, a les 10.15:

LAS DOROS

I l'apoteosi de la comicitat:

ELS ESTUDIANTS

L'obra que cada paraula és una rialla

Principal Palace

Companyia de sarsuela i opereta
TINO FOLGAR - EMILIA ALIAGA

Gran Companyia de sarsuela i opereta en la qual figuren els grans artistes Tino Folgar - Emilia Aliaga - Primer actor: Ricardo Fuentes

Avui, tarda, a les 4: LA CANTON DEL OLVIDO, per E. Zaboro i Pilar Escanilla;

LA DUQUESA DEL TABARIN

per Emilia Aliaga, Tino Folgar, Pilar Navarro i la parella de ball Simone i Gardona - Nit, a les 10.15: LUISA FERNANDA, cantada per primera vegada a Barcelona pel notable quartet Zaboro, Navarro, Escanilla, Gatón. - Demà, diumenge, tarda, a les 5: LA BUITACA MÉS CACA, 2 ptes: LA REINA MORA, per Font, Mola, Escanilla; EL DUO DE LA AFRICANA, per Gatón i Escanilla. - Nit: LA DUQUESA DEL TABARIN.

DIMECRES VINENT, ESTRENA del salter, en dos actes d'Amichats i Oliver, música del mestre Fontana: LA PANTALONERA.

TEATRE POLIORAMA

Companyia dramàtica MARIA F. LADRON DE GUEVARA

Avui, tarda, a les 3.30:

LA DE CAIN

A les 6 i nit, a les 10.15:

LA COMIQUILLA

dels germans Alvarez Quintero

Llegiu LA HUMANITAT

GRAN PRICE

Teléfono 33818

VODEVIL CATALA. Visita López Jiménez Salas en tres actes i nit, BALLE SELETOES. - Diumenge, tarda, a les 5.15:

EL SENKELL DE LA COCOI

Nit. Exit extraordinari:

L'hotel dels tres copets

Preus popularíssims.

Llegiu LA HUMANITAT

TEATRE NOU

GRAN COMPANYIA LIRICA

Divo bariton: PAU HERTOOGS

Avui, tarda, 3.30: LA CANTON DEL OLVIDO - GIGANTES Y CAZEDUOS. El gran èxit LA DEL MANOJO DE ROSAS, per divo PAU HERTOOGS, nit, 10: LA VERBENA DE LA PALOMA;

La del manajo de rosas

per Pau Hertogs i altres interpretats.

ANUNCIEU A LA HUMANITAT

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA

Avui, tarda, 4.15. Acte 2on de EL RESALON DE LA REINA i el gran èxit:

EL HOMBRE INVISIBLE

titol de Mady Cortés, Tereseta Moreno, Roseta Hernández, Isabel Estorch, Santpere, Leon, Alares, Cortés 30 bellíssimes Giris. - Nit, a les 10.15:

EL HOMBRE INVISIBLE

Gran presentació

Llegiu, cada dia, la nostra secció de

TEATRE i CINEMA

Llegiu LA HUMANITAT

TEATRE ROMEA

Teléfono 23228

Companyia Heredia - Asquerino

A les 8.30. Butaques a 3 ptes: LA DAMA DEL ANTIFAZ. A les 6 i 10.15:

SUENO DE PRIMAVERA

Protagonistes: Irene López Heredia i Marian Asquerino. La comèdia de la tendresa que emociona i satisfa. Vegeu per a recordarla. - Demà, a les 5.30 i a les 10.15:

SUENO DE PRIMAVERA

Llegiu LA HUMANITAT

Teatre VICTORIA

AVUI, TARDÀ, 3.30. 5 HORES DE RIALES CONTINUES. Gran èxit de:

LA MEVA DONA ES...

UN HOME

El vodevil de la gràcia en 3 actes

Desnoblats, Grímiga, Rialles, Triomf de la Companyia. Nit, a les 10. BUTAQUES A 2 Ptes

L'èxit dels èxits:

L'hotel dels tres copets

DON JUAN TENORIO

Quart acte per Visita López i Jimena Sales. - AVIAT AVIAT! ESTRENA!

EL ABANICO JAPONES

Elogi de Margarida Xirgu

Margarida Xirgu ha rebut molts aplaudiments, molts elogis en la seva vida. Aquests aplaudiments, aquests elogis constitueixen un nomenatge espontani i sincer de fervor i d'admiraçió a la gran artista. El millor

LA DEL MANOJO DE ROSAS

el més gran èxit líric de la temporada

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

nomenatge, però, que ha rebut Margarida Xirgu és el de la pobra gent

EL TEATRE

«Teatre d'Infants», ha publicat dues còpies més

Atenent la proximitat de les diades de Tots Sants i de Nadal, aquesta biblioteca, que ha estat tan ben rebuda pels nostres petits artistes, acaba de publicar de cop les dues obres «Tots Sants», de J. Roig-Guervanau, i «Anem a Betlem» o els Peus pastorets, de Lluís Milla. «Tots Sants» és un quadre escènic molt ben ambientat, ple de l'emoçió de la diada, i amb el qual Roig-Guervanau acredita la seva gran facilitat d'autor teatral. «Anem a Betlem» o els Peus pastorets, com es desprèn del títol, és una reducció i adaptació de les possibilitats dels infants dels pastors clàssics, on, sense manca de les escenes serioses propies de la significació d'aquesta obra tradicional, ni predominen les escenes còmiques entre els pastors i en la banyada, que tant divertixen la quibada. Lluís Milla, però, comença a donar ressaltos a través, ha concebut aquests petits pastorets amb encert i els ha donat molta vivacitat.

Aquestes dues obres, com les altres, que porta publicades la biblioteca «Tots Sants», nom les pot adquirir a 40 ptes. cada exemplar, per tot arreu i al dipòsit general, carrer Sant Pau, 21, Arxiu de Teatre.

AVUI, DEMÀ I CADA DIA:

LA DEL MANOJO DE ROSAS

La conferència del professor Gregor a la Institució del Teatre

El Professor Dr. Josep Gregor, director del Museu del Teatre de la Biblioteca Nacional de Viena, de l'arribada del qual a Barcelona, donarà compte dies enera, donarà la seva anunciada conferència a la Institució del Teatre de la Generalitat el vinent dijous, dia 24, a les set de la tarda.

El professor Gregor exposarà el que conté i com funciona la important institució que dirigeix a la capital austríaca i il·lustrarà la seva conferència amb una sèrie de projeccions.

El membre de la Institució del Teatre, Joaquim Pena, farà la presentació del conferenciant.

Una intriga d'amor és

Llibertat provisional

Molt aplaudida a NOYETATS

L'entrada a l'acte serà per invitació, que es facilitarà a la mateixa institució del Teatre (Elsabets, 12).

TELOS CURTS

MOLNAR, ESTRENA

Franz Molnar ha estrenat -al teatre de la Comèdia, de Budapest-

una nova comèdia: «El gran amor».

Sembla que es tracta d'una comèdia molt bona.

I pensar que si Molnar fos català potser no podria estrenar-la precisament perquè escriu comèdies molt bones!

EL TEATRE I LA POLITICA

Diàleg col·lit al vol:

-Que li passa al primer actor? Sembla que treballa de mala gana.

-La cara d'estar molt enfadat.

-La política, home, la política: Acaba de discutir amb un antifetista, i com ell és un conveguent...

-Feixista?

-Sí; feixista i monàrquic, tot d'una peça.

-Miau!

EL TEATRE I LA INFANCIA

El dia 20 del mes que som debutarà al Fontalba, de Madrid, una companyia infantil, la qual representarà tota mena de comèdies, sarsueles i operetes. El programa inaugural serà amb el títol de: «El nen i la nena»; un conte d'infantesa, utilitzat amb mímica encantadora, i un fi de festa de balls i cançons.

Tots els artistes d'aquesta formació teatral són nens de deu a quinze anys. Entre ells hi ha excel·lents actors i fins i tot algun que altre «divo» autèntic.

POISSER «PEPA LA TRU»

POISSER «PEPA LA TRU»

Davant i migraçió extingint per «Vaya usted con Dios, amigo», de Lluís Milla, de Sevilla, l'empresa del teatre Lara, de Madrid, ha aconseguit les representacions i a corresponsa la companyia assaia el sabet de Josep de Lluís, «Pepe la Truena».

«QUE PASSA AMB UNA SENYORA GUAPA»

La companyia Guerrero-Mendoza no ha pogut estrenar a Barcelona una senyora guapa, de Jacint Grau, a pesar d'haver estat anunciat als cartells l'estrena d'aquesta comèdia.

Hom assegura que, ara, «la senyora guapa» serà estrenada a Saragossa durant la curta temporada que allà farà la companyia Guerrero-Mendoza.

Perquè si a Saragossa i no a Barcelona?

Encara no hem pogut esbrinar-ho, però tenim un remarcant interès a saber-ho, i a fe, que tot seguit ho divulgarem.

L'HOMENATGE POPULAR A MARGARIDA XIRGU

Dimecres, dia 23, a l'Olympia

L'anunci de la funció d'homenatge popular a Margarida Xirgu, que

s'ha de celebrar el vinent dimecres a l'Olympia, ha suscitat la fervorosa

unanimitat de tots els barcelonins que volen reure a la nostra gran ac-

LA DEL MANOJO DE ROSAS

pel «divo» PAU HERTOOGS

s'ha de celebrar el vinent dimecres a l'Olympia, ha suscitat la fervorosa

unanimitat de tots els barcelonins que volen reure a la nostra gran ac-

Aneu al TEATRE NOU a veure

LA DEL MANOJO DE ROSAS

tri, un cop acabada la brillant campanya que ha fet al Teatre Barcelona, una demostració d'afecte i ad-

Romea: SUENO DE PRIMAVERA

marcio. Fets els diaris i totes les corporacions i entitats artístiques i literàries han expressat llur adhesió

«Heu vist PAU HERTOOGS en

LA DEL MANOJO DE ROSAS

a aquest acte. Les comandes de localitats són en un nombre tan elevat que permeten de dir que dimecres tot Barcelona s'abocará a l'Olympia.

A partir d'avui, es posaran a la venda a la taquilla del mateix teatre les localitats que resten encara

Romea: SUENO DE PRIMAVERA

per a la funció. Hom adverteix que, per tal de donar facilitats al públic, les entrades seran expeses sense cap recàrrec de comptaduria.

LA HUMANITAT s'adhereix sincerament a l'homenatge tan meregut a la insigne actriu catalana, i

Romea: SUENO DE PRIMAVERA

compla que l'acte assolirà la brillantor que tots els preparatius anunciaven i que serà una brillant manifestació d'agraïment a la genial Margarida Xirgu.

Darreu de Catalunya i d'Espanya es reben cartes, telefonemes i telegrames d'adhesió a l'homenatge, que hom adreça a «Associació de Teatre Selectes», Borrell, 111.

OLYMPIA

Exit extraordinari! del primer programa de la temporada

CIRC EQUESTRE

Avui, tarda i nit. Selectes funcions

WILLY JO CHESTER KINGSTON ASTON'S TRIO

RAMPER

la mesagateria font de la gràcia

7 TOKA CHRISTIAN FLERETTE

ELS OSSOS COMEDIANTS, de Berg

POWELL

l'insuperable trapezista, procedent del Giro Barnum, de Nova York

Beby Maiss and Co.

els reis de la rialla

LITSHAN GAN

AUGUSTOS DE SOIRE

Despatx de localitats a la taquilla oficial d'Olympia i Centres de Localitats

MOLT IMPORTANT:

A petició de nombroses famílies, l'empresa donarà funcions cada tarda sense excepció, que començaran a les 4.30 de la tarda.

Ateneu Empordanès, Pi, 11

Avui, tarda i nit: Grans balls de Societat, Orquestra Cooper Jazz

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Novetats. - Tarda i nit: «L'última provisió».

Barcelona. - Tarda i nit: «L'última provisió».

Comèdia. - Tarda i nit: «El nombre invisible».

Espanyol. - Tarda: «La filla de la portera»; «L'última provisió». Nit: «L'última provisió».

Homenaje. - Tarda i nit: «Sueno de Primavera».

Pantomima. - Tarda i nit: «La comiquilla».

Nou. - Tarda: «La cançó del olivó»; «L'última provisió»; «L'última provisió»; «L'última provisió».

Victòria. - Tarda: «La meua dona és... un home»; «L'última provisió»; «L'última provisió».

Nit: «L'última provisió»; «L'última provisió»; «L'última provisió».

CINEMES

Amèrica. - «La carrera del inferno».

«Dejades en prenas» i «For el mal camí».

la humanitat

EDICIÓ LIGERIA 5 A

Redacció i Administració
Ronda Universitat, 25
Telèfon 22125

Impremta
TALLERS NUM. 42
Telèfon 14442

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Barcelona un any 500 otes
Fora, un trimestre 100 »
Amèrica Llatina i Portugal, un trimestre 15 »
Altres països, un trimestre 25 »

ENTRE MICROBIOS ETIOPIES

—El Negus confia mucho en nosotros.
—Y con razón, porque si confía en Ginebra...
(De «El Sol».)

«QUATELERA

—Gil Robles ha suprimido los asientos.
—Pues el domingo va a haber trescientos mil.
(De «El Liberal».)

«CARTELERIA

Palacio de las Naciones. Todos los días, «Contra el imperio fascista».
(De «La Libertad».)

«EVIDENTE

No tienen razón los que se quejen de que se haya aumentado la consignación de guerra y no la de enseñanza pública. ¡Como si todo no fuera instrucción!
(De «El Diluvio».)

«CON LO QUE NOS AMENAZAN

Nunca segundas partes fueron buenas.
(De «La Voz».)

«LOS DRAMAS DEL MAR

—¡Eh!, don Pedro, no se olvide usted de los corchos.
(De «Política».)

«¡AY! QUE ME CAIGO

LAVAL — ¡Mon Dieu... mon Dieu! Cuántas piruetas...
(De «El Correo Catalán».)

SEVIV és, per als NENS i CONVALESCENTS, font de salut i energies (anunci pàgina 11, molt interessant)

No l'hem perdut: ens l'han pres

Suposem que si ho diu El Diluvio també ho podem dir nosaltres: «Ese papel de recurrente, que podía estar reservado a uno cualquiera de los cuatro demeritos que viven en la fobia de Cataluña, no podía convenir decentemente a ningún catalán. En la historia de Cataluña na quedado escrito para vergüenza del partido del señor Llaño, que la fobia fue la autora de la primera protesta contra la soberanía del Parlamento de Cataluña.

Y ello había de crear un estado de animosidad contra la región autónoma y había de abrir esperanzas contra la autonomía en el corazón de aquellos señores y señorías que heredaron la sangre de los que perdieron las colonias intentando salvar los principios. Los principios y los postres.

La idea de culminar en un estado de nerviosismo igualmente nuestro dada la tania intelectual de los hombres que gobernaban en Cataluña. (No na sospechado nunca el señor Llaño que se muía porque que hoy hay hombríos que presagio acaso se lo debamos a la Lliga?

La tolerància pagada amb l'insult
La Publicitat comenta la política de les retes, cada dia mes triscables. Que hi farà? Els castellans diuen que «asi pega el diablo».

A Catalunya, el miting del dia 27 és el primer gran acte públic que nauran organitzat les esquerres catalanes, d'ençà del 6 d'octubre. Obertura durant aquest temps —a no res d'ara no sabem si l'acte serà permès— la llibertat de propaganda els partits desafectes a l'actual situació han hagut de mantenir un forçat silenci, mentre que, ja no solament els partits governants, sinó també els monàrquics, han trobat excedit els camins per atacar en tots els tons l'Autonomia i la República.

Una política perillosa
Es la de Laval, que La Libertad comenta així:

«Las vacilaciones de Laval, fruto natural de las promesas que imprudentemente hizo a Mussolini en las célebres entrevistas de Roma, han planteado un momento de gravedad extrema en la política exterior francesa. En primer caso, Italia no le prestaria su ayuda para sostener la independencia de España. Pero el segundo, ni Inglaterra, ni Bélgica, ni la Pequeña Entente pelarian a su lado en el caso nada improbable de un próximo ataque alemán. En cualquier de los dos casos, el resultado no es muy satisfactorio para Francia. Este es el gran fracaso de la política de Laval, y el que conducirá fatalmente a una crisis inminente».

LA REFORMADORA

Gira i arranja vestits i abrics. Tallafora, 9, 1r, primera. Telèfon 25609

Ja els coneixeu

Heus ací un comentari que El Liberal dedica a La Ceda:

«La Ceda se ha reunido. La Ceda no procede con claridad. En la Ceda alienta el verdadero espíritu jesuítico que ya conocieron y padecieron nuestros abuelos.

El Consejo nacional de la Ceda está más cerca de las teorías de «A B C» que de la opinión de los diarios republicanos. Sus últimas reuniones han sumido a los informadores políticos en hondas meditaciones. ¿Que salió de ellas? Una decisión suprema? Hace tiempo que la Ceda busca afanosamente una bandera por si llega la hora de separarse amistosamente de los radicales. Primero pensó en la bandera de la autoridad inflexible; pero no sirvió, por aquello de que nunca fueron las derechas extremas una justa expresión de la autoridad del Estado. Luego acogió a la reforma constitucional, que también ha quedado descartada. Ahora no piensa más que en su neutralidad, en la bandera de su neutralidad, con efectos electorales».

Claro que al pueblo no se le engaña ya con la facilidad con que se engañaba. Ya aprecian bastante. Y sobre todo na aprendiendo a conocer a la gente. Y sabe hasta donde llega la potencia moral de la Ceda. No en vano en la República

La simpatia

Aquell senyor Angulo que El Debate, per a fer-ho passar la vida mes agraïment, té de correspon-sa a Barcelona, escriu:

«A Barcelona, 17.—La Esquerra, los diferentes grupos que integran Alianza Obrera, y, en general, todos los elementos interesados en la fracción de revolución separatista del 6 de octubre del año pasado, siguen con especial simpatía y tienen puesto su mayor interés en el acto de izquierda que ha de celebrarse el próximo domingo en Madrid, en torno a la figura de Azana. Para esos elementos, la persona de Azana es especialmente simpática. (¿dones, qué volia el senyor Angulo? Que sentís simpatia envers la figura de Gil Robles?) Los diputados de la Esquerra han recibido la orden de sumarse al acto. De Barcelona saldrán no pocos expedicionarios. Espiritualmente, los revolucionarios catalanes aspirarán y alentarán al unísono del político alcalaíno».

RESTAURANT MIRAMAR

OBERT TOT L'ANY
Lloc privilegiat per a noces i banquets

TELEFON 21222 BARCELONA

antena

El senyor Azana no té cap seguidor, diuen els monàrquics, il·lustrats i tota mena de rarsos. El cas, però, és que la premsa monàrquica no les té totes amb la celebració de l'acte d'avui. Que els deu passar? Llegiu totes les informacions de Madrid i comprovarau el pànic de les dretes. Les escombrades contra l'orden d'avis són crues i no perdonen l'encreu de cap infàmia. Això és por, febre de tornar al no res.

A La Veu es veu que no li va gaire bé això del Carnet electoral i engega totes les bateries per a fer despatar els seus feligresos perquè treguin el document. La dona, la toia, tothom, en campanya!

Un renomnat periodista francès publica a Marianne una serie de reportatges sobre els fets d'octubre. El que més irrita a aquest periodista és la valentia d'aquella que el dia 7 s'agarraren a la crida i aplaudint. «On eren en aquella nit del 6 d'octubre?

El Correo Catalán ha sentit —pel que es veu— la mateixa curiositat i fa la pregunta a diverses personalitats dretanes. Altir contestaren Angulo i el baró de Viller. El primer ha pogut quedar a les planes carines tant o més bé que el senyor Duran el qual, com saben els nostres lectors, explicà que aquella nit s'havia jugat la vida. En canvi el baró de Viller, ja un paper tan guaiós com el que han fet el Cirera i Bau. On era? «Pasé —diu als carlins— la noche en mi casa y por medio de la radio seguí...» ja n'hi ha ben de prou per a una presentació patètica.

Insistim creient que El Correo gasta una broma pesadíssima als prohoms dretans.

Al costat mateix del retrat d'aquell «caracter vivo» el Correo hi posa un «fotomontatge» editorial contra els que es divorcien. «Quien no vacila —diu el carl— en pisotear y menospreciar la gracia del Sacramento Matrimonial... ¡Oh! plaga del día fomentadora del crimen y disolución etica de la sociedad y de los pueblos».

Això, més que broma, és una veritable ganyetada al nostre. Quins uns aquests carlins treballant les escombrellats! Ja podien afaitzar per un dia.

Aquí ens cal demanar: Es que La Veu escriu i es pen a Catalunya? I ho preguntem perquè ahir ja ofrena als seus lectors d'un editorial «Un cas agut de provincialisme en el qual es bismia l'adhesió que les esquerres catalanes mostren per l'acte del senyor Azana».

Ja veieu fins on poden arribar els lligaires jent faccides. Pel que es veu no saben que el senyor Azana és l'home de l'Estatut de Catalunya. I també es veu que obliden que la Lliga ha fet de abdicar, alfonista, Martinista, ducabista, ducabista, odesta i apuntador de la Llei del 2 de gener.

Provincians? Qui, senyors de La Veu, qui?

Una nota còmic-carnetista: Els legionarios de España també donen ordres de treure el document.

Decididament a La Veu no lleixen res del que fa o diu Cambó. Altrament, ¿com podrien escriure, com ho fa el Brunet, que les esquerres temen les eleccions?

Tot menys convocar eleccions... fora una bogeria... van entrar al Govern per a evitar la dissolució de les Corts, etc., etc. Això ha dit i repetit el líder lligaire.

«Però perquè serà que els redactors de La Veu no lleixen res de Cambó?

Més que paraules, fets

Solidaridad Jorera denuncia el següent cas:

«En el Penal de Burgos—sepa el ministro de Gobernación y el gobernador general de Cataluña—, sufren veintiseis presos de Barcelona, que no están procesados, desde hace varios meses, algunos de ellos un año. ¿Por qué no se ordena la libertad? ¿Que delito han cometido estos hombres para que se los tenga tanto tiempo encerrados? Su prisión se prolonga demasiado.

Aunque secretamente se anuncia, no podemos creer que exista el propósito de restablecer la normalidad. Si en realidad hubiese intención de poner en vigor las garantías constitucionales, todos los presos gubernativos serían liberados. Los de Burgos los de Barcelona y los del resto de España».

Té tota la raó Solidaridad Obrera.

RESTAURANT MIRAMAR

OBERT TOT L'ANY
Lloc privilegiat per a noces i banquets

TELEFON 21222 BARCELONA

antena

El senyor Azana no té cap seguidor, diuen els monàrquics, il·lustrats i tota mena de rarsos. El cas, però, és que la premsa monàrquica no les té totes amb la celebració de l'acte d'avui. Que els deu passar? Llegiu totes les informacions de Madrid i comprovarau el pànic de les dretes. Les escombrades contra l'orden d'avis són crues i no perdonen l'encreu de cap infàmia. Això és por, febre de tornar al no res.

A La Veu es veu que no li va gaire bé això del Carnet electoral i engega totes les bateries per a fer despatar els seus feligresos perquè treguin el document. La dona, la toia, tothom, en campanya!

Un renomnat periodista francès publica a Marianne una serie de reportatges sobre els fets d'octubre. El que més irrita a aquest periodista és la valentia d'aquella que el dia 7 s'agarraren a la crida i aplaudint. «On eren en aquella nit del 6 d'octubre?

El Correo Catalán ha sentit —pel que es veu— la mateixa curiositat i fa la pregunta a diverses personalitats dretanes. Altir contestaren Angulo i el baró de Viller. El primer ha pogut quedar a les planes carines tant o més bé que el senyor Duran el qual, com saben els nostres lectors, explicà que aquella nit s'havia jugat la vida. En canvi el baró de Viller, ja un paper tan guaiós com el que han fet el Cirera i Bau. On era? «Pasé —diu als carlins— la noche en mi casa y por medio de la radio seguí...» ja n'hi ha ben de prou per a una presentació patètica.

Insistim creient que El Correo gasta una broma pesadíssima als prohoms dretans.

Al costat mateix del retrat d'aquell «caracter vivo» el Correo hi posa un «fotomontatge» editorial contra els que es divorcien. «Quien no vacila —diu el carl— en pisotear y menospreciar la gracia del Sacramento Matrimonial... ¡Oh! plaga del día fomentadora del crimen y disolución etica de la sociedad y de los pueblos».

Això, més que broma, és una veritable ganyetada al nostre. Quins uns aquests carlins treballant les escombrellats! Ja podien afaitzar per un dia.

Aquí ens cal demanar: Es que La Veu escriu i es pen a Catalunya? I ho preguntem perquè ahir ja ofrena als seus lectors d'un editorial «Un cas agut de provincialisme en el qual es bismia l'adhesió que les esquerres catalanes mostren per l'acte del senyor Azana».

Ja veieu fins on poden arribar els lligaires jent faccides. Pel que es veu no saben que el senyor Azana és l'home de l'Estatut de Catalunya. I també es veu que obliden que la Lliga ha fet de abdicar, alfonista, Martinista, ducabista, ducabista, odesta i apuntador de la Llei del 2 de gener.

Provincians? Qui, senyors de La Veu, qui?

Una nota còmic-carnetista: Els legionarios de España també donen ordres de treure el document.

Decididament a La Veu no lleixen res del que fa o diu Cambó. Altrament, ¿com podrien escriure, com ho fa el Brunet, que les esquerres temen les eleccions?

Tot menys convocar eleccions... fora una bogeria... van entrar al Govern per a evitar la dissolució de les Corts, etc., etc. Això ha dit i repetit el líder lligaire.

Blasme de l'egoisme

Com més dies passen més incòmoda és la posició de Lliga catalana, unida avui al bloc governamental espanyol, el mateix bloc que na pretén destruir anticonstitucionalment el nostre Estatut d'Autonomia. Per a olegar el seu recordament, cada dia el seu portaveu posa es mateixos discos: la memoria de Prat de la Riba, oblidada per les esquerres catalanes, i el que les esquerres catalanes, el 6 d'octubre, varen comprometre l'Autonomia per una causa no catalana.

No és aquest ni el lloc, ni el moment oportú per a comentar l'obra de Prat de la Riba, na necessitat que les esquerres catalanes, diament el seu nom, a que si podien començar a la posició que nauria pres Prat de la Riba davant de l'actuació de les dretes catalanes, usant-nos en els mateixos escrits de l'autor de l'Autonomia catalana, escatint primer determinades actuacions.

No fa pas molt temps que tots hem pogut comprovar com Cambó i Lliga catalana han posat el seu egoisme per damunt del seu patriotisme en ocasions semblants, però molt menys greus per a la llibertat del nostre poble. Prat de la Riba obrava d'una manera completament oposada. Quan Lliga catalana acusa les esquerres d'haver compromès l'Autonomia, no fa per oblidar-se i fer oblidar al poble de Catalunya la gran traïció que va cometre el poble per el primer Parlament que Catalunya ha tingut després del 1714, portant després a Madrid un problema que no havia d'haver sortit de Catalunya.

En aquells moments, d'un problema còmic, naixent econòmic-social, Lliga catalana en va fer un problema polític espanyol. El conjunt d'egoismes insatisfets d'aquell partit polític, que encara no havia resignat a perdre l'hegemonia de la política catalana, no sabia resignar-se tampoc al fet que les esquerres mantinguessin addicta la majoria del poble per el qual, complint la paraula donada, complint les promeses fetes, va saber crear en el Parlament de Catalunya una llei que representava un xic més de benestar a les lars d'aquells que es guanyen el pa amb la suor del seu front i un pas endavant dels camins de la justícia social a que aspiren els pobles cultes.

Però la Llei catalana, la Llei del primer Parlament de Catalunya, després del 1714, treballant la gran traïció darrera dia, en absència de les dretes desertores, representa una lesió als interessos sagrats dels hereus del feudalisme. Això entaula una lluita en el camp interior d'aquests dretes i en ella l'egoisme venç el patriotisme. La gran traïció esdevingué realitat i fou a conseqüència d'aquesta traïció que les esquerres catalanes, amb la mes gran alta de mires, varen defensar en tots els terrenys la dignitat de Catalunya i la seva Autonomia, la base de la qual començava a ésser socavada per l'actuació traïdora de Lliga catalana. D'aquesta actitud digna, d'aquesta defensa de les llibertats nostrades, les dretes traïdores en diuen la gran atorgada, i a busen les esquerres d'haver compromès l'Autonomia per una causa no catalana. I quan diuen això no tenen en compte que formen part d'un conglomerat radical-ecidista-agro-llaire, que manté vigent la llei del 2 de gener, reconeguda a l'Estatut d'Autonomia per els mateixos! És aquest el camí que els va ensenyar Prat de la Riba?

Era a l'any 1905, quan l'economia de la vida vivia de Catalunya es trobaven amenaçades per la ineptitud dels governants de Madrid. Prat de la Riba va escriure un article i en ell feia un advertiment: «No us deixeu enganar pels consells de l'egoisme», i d'una manera mestra posava en guardia al poble de Catalunya contra aquells que no comprenien la necessitat d'un sentit de solidaritat nacional per a la resolució dels problemes interns de les nostres necessitats econòmiques. Als que oraven així, textualment els deia: «No sadonen que tota la seva activitat econòmica és divergent de la seva acció política, i mes que divergent, contraposa: no sadonen que treballen per un canto a fer el que, per l'altre canto, s'estructura en oest. Van, per ignorancia, contra si mateixos, contra la seva obra».

Avui, Lliga catalana, amb la seva actitud de satel·lit de les dretes espanyoles, encauadora de l'Autonomia de Catalunya, na ataca d'un cantó la Lliga catalana, els interessos de la immensa majoria de catalans. Per a censurar els egoismes dels propietaris de terrenys agrícoles, na impossibilitat la solució del problema secular del camp català, tentant continuar un règim de injustícia que na quedarà en el camp estat latent, i amb el seu recolzament als agraris espanyols na intenten la crisi industrial a Catalunya en perjudici de la col·lectivitat industrial. «Treballen per un canto a fer el que, per l'altre, s'estructura en oest. Van, per ignorancia, contra si mateixos, contra la seva obra».

Per a poder tenir una participació en el poder, la gent de la Lliga catalana s'ha venut tot, i s'ha lligat de peus i mans als il·lustrats de Madrid, a la pretesa d'obtenir una altra cosa que una indigna part de la demagogia i anarquia, tot esmentant així, la plana a una autoritat judicial.

També s'ha parlat recentment de l'agitació rabassera a la comarca de Igualada. I bé, a Igualada no pas una altra cosa que una indigna part de la demagogia i anarquia, tot esmentant així, la plana a una autoritat judicial.

Es tant l'innoble afany de voler-se prevaler de l'actual situació política, que els propietaris que han solucionat amistosament els pleits pendents amb llurs conreadors, són escarmentats per aquells altres que fan de la venjança i de la demagogia una qüestió d'honor. Citem, per a il·lustració dels nostres lectors, el cas d'un propietari d'Odena que feia molts anys obliquava els seus parcers a llurar-los la collita. El propietari feia parts com volia i quan li venia bé les retornava. El propietari tenia molta cura de quedar-se el millor vi. Naturalment, un sistema tan poc cristià fou rectificat pels governants republicans i ara les coses han canviat. Volia fer-se ressuscitar aquella manera ben singular de fer parts. Tan torta devia ésser la rectificació que les mateixes autoritats han hagut de donar la raó als parcers.

Heus ací el que resta, la cosa aclarida, de la pretesa agitació rabassera a la comarca d'Igualada.

Ara bé, el que no s'havia dit és que si a Igualada, com a tants altres llocs, hi ha malestar, aquest és produït per les intransigències i venjances d'alguns propietaris.

D'aquelles "agitacions" al camp

Fóra de desitjar que totes les informacions que es donen des de la Generalitat sobre qüestions del camp fossin prèviament controlades i no acceptar com a article de fe, com s'esdevé molt sovint, el que diu l'Institut Català de Sant Isidre i «La Veu».

Oportunament haguerem d'aclarir la versió que els arrendataris dels Canonges de Lleida no volen abonar els arrendaments, en el sentit que l'actitud d'aquells conreadors té per fonament l'incompliment, per part dels canonges, del conveni signat per ambdues parts l'any 1931 a la Generalitat.

Malgrat el fonament de l'actitud de tots els conreadors d'aquelles terres, actitud considerada no punible per part del Jutge d'Instrucció de Lleida, «La Veu» na volgut parlar de demagogia i anarquia, tot esmentant així, la plana a una autoritat judicial.

També s'ha parlat recentment de l'agitació rabassera a la comarca de Igualada. I bé, a Igualada no pas una altra cosa que una indigna part de la demagogia i anarquia, tot esmentant així, la plana a una autoritat judicial.

Es tant l'innoble afany de voler-se prevaler de l'actual situació política, que els propietaris que han solucionat amistosament els pleits pendents amb llurs conreadors, són escarmentats per aquells altres que fan de la venjança i de la demagogia una qüestió d'honor. Citem, per a il·lustració dels nostres lectors, el cas d'un propietari d'Odena que feia molts anys obliquava els seus parcers a llurar-los la collita. El propietari feia parts com volia i quan li venia bé les retornava. El propietari tenia molta cura de quedar-se el millor vi. Naturalment, un sistema tan poc cristià fou rectificat pels governants republicans i ara les coses han canviat. Volia fer-se ressuscitar aquella manera ben singular de fer parts. Tan torta devia ésser la rectificació que les mateixes autoritats han hagut de donar la raó als parcers.

Heus ací el que resta, la cosa aclarida, de la pretesa agitació rabassera a la comarca d'Igualada.

Ara bé, el que no s'havia dit és que si a Igualada, com a tants altres llocs, hi ha malestar, aquest és produït per les intransigències i venjances d'alguns propietaris.

MAS & Roca

CAMISERS

CASA ESPECIAL PER A CAMISAS A MIDA

CORTAFERRISSA, 24 i 26

BARCELONA 16

NOTES POLITIQUES

Una adhesió. — Se'ns tramet la següent nota:

«L'Ateneu Republicà Federal «La Flama», fa avinent la seva adhesió a l'acte que avui diumenge tindrà lloc a Madrid i tramet representació per tal de fer acte de solidarització».

Visites a un centre valencianista. — Amb motiu de l'apilació del seu local social, «Actuació Valencianista d'Esquerra» s'ha traslladat al carrer d'Aldana, número 5 (edifici de l'Olympia). Amb aquest motiu, la Junta i els socis de l'entitat varen rebre la visita de l'alcalde de l'Ajuntament popular senyor Pi Sunyer, acompanyat dels consellers d'aquell Ajuntament, senyors Bernades, Salvat i Junyent, els quals foren objecte de grans manifestacions de simpatia per part dels concurrents que omplien de gom a gom la sala.

«Actuació Valencianista d'Esquerra» es proposa d'iniciar una intensa campanya de divulgació cultural i el primer acte anirà a carrec del notable escriptor i historiador senyor Antoni Rovira i Virgili, en data que s'anunciarà oportunament.

Una altra adhesió. — Ens l'ha trameta el Comité Local de Joventuts Federals de Barcelona.

Diu el següent:

«Aquest Comité local, sempre d'acord amb el seu historial republicà i esquerrà, i al qual han fet honor en tots moments els seus dirigents, s'adhereix al gran acte d'actiuació esquerrana, que tindrà lloc a Madrid avui, dia 20, i en el qual acte dirigirà la paraula a l'opinió espanyola l'eminent estadista don Manuel Azana».

També ha enviat un telegrama d'adhesió a l'esmentat ex-president de ministres, ensenys que de salutació, a tots els republicans d'Esquerra d'Espanya.

El Comité local de Joventuts Federals de Barcelona, A. Roca i F. Paradell».

Centre Obrer. — Se'ns comunica que ahir a la nit fou decretada l'obertura de l'Ateneu Republicà de Gràcia, del carrer de Montmany. I ens pregunten que ho fem públic per tal que en tinguin coneixement tots els amics i simpatitzants.

Tall sistema MARTI

METODE UNIVERSAL

Les aspirants a professors de tall que desitgin matricular-se en el referent curs d'ensenyament, no han de fer sota aquest imutable sistema, l'únic per a la cultura nacional del nostre poble. Sol·licitu el nou programa i full de condicions a l'Institut Central, Passeig de Gràcia, 42, o a les professors de tall Sistema Marti degudament autoritzades.

CONFEDERACIO INTERNACIONAL D'EMPLEATS I TECNICS

Actualment tenen lloc a París unes conferències d'informació, la importància de les quals és innegable en la lluita internacional contra el feixisme i a favor de les reivindicacions de classe.

Les conclusions aprovades en la reunió que va tenir lloc al local de la Borsa del Treball, el passat dimecres, foren les següents:

Reclamar:
I. — Que els científics per a viure s'apliquen sense derogar del tancament els diumenges, tant en el comerç al detall com al major.

Supressió total de totes les derogacions a la setmana de 48 hores i la ràpida aplicació, tant al comerç com a la indústria de la setmana de 40 hores.

Elevar una viva protesta contra les restriccions que disminueixen el poder adquisitiu dels funcionaris, les quals restriccions tenen una repercussió inevitable sobre el comerç en conjunt.

Aplaudir la realització de la unitat sindical, que permetrà a la classe obrera actuar més eficaçment per la seva emancipació, i en la lluita contra el feixisme.

Elevar una protesta indignada contra l'agressió mussoliniana i afirmar-se contra totes les guerres.

Reclamar l'alliberament de Thaelmann, detingut arbitràriament per la voluntat del dictador Hitler.

La lluita contra el feixisme

LA NOSTRA SUBSCRIPCIO

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25. pral.)

Ptes.	Un grup d'esquerrans del carrer Creu dels Miers (P. S.) (13 vegada):	Un grup de dones de la Casa Fabra i Coats (38 setmana):
150,192/75	La Tenda ... 10'	Un grup «Femosa i Volun- taria» d'amics empleats de la Barcelona d'electricitat ... 0'50
150	Enriqueta ... 10'	Otto i Fritz ... 0'50
10'	Antònia ... 0'50	Maria Teresa Mainé, nena catalana, de la seva guardiola ... 0'50
1'	Quimet ... 0'50	Matrimoni Maine-Pons, a la memòria del fill Antoni ... 0'50
1'	Fernanda ... 0'50	E. J. ... 0'50
1'	Pilar ... 0'50	Grup de LA FARGA (Girona) ... 0'50
1'	Lola ... 0'50	Vicenç Navarro ... 0'50
10'	Mercè ... 0'50	P. Valero ... 0'50
1'	Sisqueta ... 0'50	S. Vives ... 0'50
1'	Antonieta ... 0'50	Rafael Giner ... 0'50
1'	Victòria ... 0'50	V. C. R. ... 0'50
2'	Tereseta ... 0'50	A. Guix ... 0'50
2'	Simo ... 0'50	Valentí Mias ... 0'50
10'	Teresina ... 0'50	Engracia Taltay ... 0'50
5'	Un català cent per cent ... 0'50	Un grup de teixidors (16 vegada) ... 0'50
2'	Una família de Sant Ger- vasi ... 0'50	Cine catalanes de la casa M. D. (2a vegada) ... 0'50
0'50	S. C. ... 0'50	Nostre ajut als catalans (quota setmanal) ... 0'50
0'50	Família Dalmat (37 set- mana) ... 0'50	Un grup d'obrers catalans P. J. D. ... 0'50
0'50	Un grup de treballadors de la casa Cia. Fabril d'Olis Vegetals ... 0'50	Josep Sunyol i família ... 0'50
0'50	Antoni Canyelles ... 0'50	Angelina, a la memòria dels caiguts ... 0'50
0'50	J. A. R. de SABADELL ... 0'50	Agrupació Obrera Republi- cana Federal (28 veg.) ... 0'50
0'50	Melchor Bessa, de ST. CE- LONI ... 0'50	Un grup de republicans d'esquerra, de PALLEJA (13 vegada) ... 0'50
0'50	Josep Serra ... 0'50	Manjans ... 0'50
0'50	Un grup de republicans d'esquerra, de PALLEJA (13 vegada) ... 0'50	Soborn d'una república de la comissió que va anar a dur flors a la tomba de la ciutat, per encàrrec d'En Gassol ... 0'50
0'50	Un grup de treballadors de la casa Cia. Fabril d'Olis Vegetals ... 0'50	Nitteroy ... 0'50
0'50	Antoni Canyelles ... 0'50	R. F. N. Una catalana de 72 anys ... 0'50
0'50	J. A. R. de SABADELL ... 0'50	E. A. basca-catalana ... 0'50
0'50	Melchor Bessa, de ST. CE- LONI ... 0'50	T. F. ... 0'50
0'50	Josep Serra ... 0'50	Manuel López ... 0'50
0'50	Un grup de republicans d'esquerra, de PALLEJA (13 vegada) ... 0'50	Antoni Vives ... 0'50
0'50	Manjans ... 0'50	Empar Sabaté ... 0'50
0'50	Soborn d'una república de la comissió que va anar a dur flors a la tomba de la ciutat, per encàrrec d'En Gassol ... 0'50	Ramoneta Vives ... 0'50
0'50	Nitteroy ... 0'50	S. S. (fill) ... 0'50
0'50	R. F. N. Una catalana de 72 anys ... 0'50	Antoni Campmany ... 0'50
0'50	E. A. basca-catalana ... 0'50	Dues amigues Conxita i Gracieta ... 0'50
0'50	T. F. ... 0'50	Una admiradora de Com- panys i Consellers ... 0'50
0'50	Manuel López ... 0'50	Ramon Mateu Solé, de VI- LASSAR DE MAR (3a vegada) ... 0'50
0'50	Antoni Vives ... 0'50	Rosa Oromi ... 0'50
0'50	Empar Sabaté ... 0'50	Emili Miravittles ... 0'50
0'50	Ramoneta Vives ... 0'50	Telm Montaner ... 0'50
0'50	S. S. (fill) ... 0'50	Josep Pane ... 0'50
0'50	Antoni Campmany ... 0'50	Josep Isanta ... 0'50
0'50	Dues amigues Conxita i Gracieta ... 0'50	R. C. ... 0'50
0'50	Una admiradora de Com- panys i Consellers ... 0'50	Teresa Mercader ... 0'50
0'50	Ramon Mateu Solé, de VI- LASSAR DE MAR (3a vegada) ... 0'50	Xavier Bolau ... 0'50
0'50	Rosa Oromi ... 0'50	Un esquerrà ... 0'50
0'50	Emili Miravittles ... 0'50	Uns amics d'esquerra ... 0'50
0'50	Telm Montaner ... 0'50	Roca ... 0'50
0'50	Josep Pane ... 0'50	Dolores Torrens ... 0'50
0'50	Josep Isanta ... 0'50	Pere Puy ... 0'50
0'50	R. C. ... 0'50	Recaptat d'un bateig laic de Nuri Tura ... 0'50
0'50	Teresa Mercader ... 0'50	J. T. H. ... 0'50
0'50	Xavier Bolau ... 0'50	Josep Segura ... 0'50
0'50	Un esquerrà ... 0'50	Mari Arenas ... 0'50
0'50	Uns amics d'esquerra ... 0'50	A la memòria de Macià ... 0'50
0'50	Roca ... 0'50	Jaume Moral ... 0'50
0'50	Dolores Torrens ... 0'50	Isidre Mainé ... 0'50
0'50	Pere Puy ... 0'50	Josep Flores ... 0'50
0'50	Recaptat d'un bateig laic de Nuri Tura ... 0'50	Tófol Pipó ... 0'50
0'50	J. T. H. ... 0'50	Ramon Vallespi ... 0'50
0'50	Josep Segura ... 0'50	Joan Alarcon ... 0'50
0'50	Mari Arenas ... 0'50	Un company ... 0'50
0'50	A la memòria de Macià ... 0'50	Rafael Nadeu ... 0'50
0'50	Jaume Moral ... 0'50	Josep Sánchez ... 0'50
0'50	Isidre Mainé ... 0'50	Francesc Villegas ... 0'50
0'50	Josep Flores ... 0'50	Manuel Gascon ... 0'50
0'50	Tófol Pipó ... 0'50	Adela Cort, Marc Pons i Margarida Farré ... 0'50
0'50	Ramon Vallespi ... 0'50	La muller d'un guàrdia ... 0'50
0'50	Joan Alarcon ... 0'50	
0'50	Un company ... 0'50	
0'50	Rafael Nadeu ... 0'50	
0'50	Josep Sánchez ... 0'50	
0'50	Francesc Villegas ... 0'50	
0'50	Manuel Gascon ... 0'50	
0'50	Adela Cort, Marc Pons i Margarida Farré ... 0'50	
0'50	La muller d'un guàrdia ... 0'50	

RELIGAMENT:

Sangenis ...	1'
Planas ...	1'
Rafols ...	0'50
Majó ...	0'50
Jover ...	0'50
Cortés ...	0'25

UN GRUP DE FUNCIO-

NARIS DE LA GENE-

RALITAT (9a vegada):

1915

Lluís Rigal ...

Isidre Lauri ...

Josep Jaumà ...

Josep Guardiola ...

Pere Raga ...

Antoni Llabrés ...

Antoni Hurtado ...

Jaume J. Riera ...

Josep Gavalda ...

Josep Jaumà ...

Ramon Abaza ...

Ramon Torres T ...

Miquel Babot ...

Francesc Ricola ...

Angel Palau ...

Artur Sanjuan ...

Joaquim Boleda ...

Grup d'Empleats de ta-

llers «Metro Transver-

sals (24 desena):

P. Tura ...

J. Burques ...

A. Armura ...

C. Gomez ...

D. Borroy ...

A. Cabre ...

A. Bonet ...

L. Morera ...

E. Escudero ...

T. Lorenz ...

M. Pera ...

P. Maristany ...

J. Poch ...

Un grup de ferroviaris,

Generals Clot,

M. S. A.:

J. Riera ...

F. Gari ...

J. Grau ...

F. Ugas ...

J. Badia ...

J. Castas ...

R. Bodi ...

F. Andres ...

P. Torres ...

A. Oliva ...

M. Jobe ...

M. Abella ...

R. Rubio ...

A. Gonzalez ...

OLESA DE MONTSE-

RAT:

Per la salut de Companys

A la memòria dels caiguts

5-

S. Alavedra ...

A. Segura ...

P. Mas ...

V. Sos ...

S. Recasens ...

Jordi Recasens ...

J. Recasens ...

J. Mestres ...

J. Prieto ...

C. Ruiz ...

A. Peiró ...

J. Martín ...

P. Domingo ...

M. Borrás ...

F. Alvarez ...

A. Mals ...

J. Jordà ...

V. Nifreola ...

A. Laplaza ...

J. Esteve ...

J. Carcer ...

J. Torregrosa ...

M. Sobreres ...

J. Valtelbó ...

P. Santo ...

J. Gasull ...

J. Salvat ...

A. Tuñell ...

A. Sánchez ...

UNO ...

M. Casanovas ...

J. Jo ...

E. Barnet ...

J. Castells ...

R. Sánchez ...

J. Jose ...

M. Carranra ...

E. Llaó ...

E. Juan ...

C. del Río ...

B. Balabriga ...

J. López ...

Miguel Pérez ...

B. Benedicto ...

R. Garangou ...

J. Marçó ...

M. Pérez ...

J. Navarro ...

A. Pons ...

F. Saura ...

J. Molins ...

Ll. Mestres ...

V. Arbiol ...

F. Caró ...

M. Giménez ...

V. Monton ...

Ll. Pont ...

R. Castany ...

J. Rallo ...

B. Beltrán ...

J. Navarro ...

J. Sanchis ...

B. Poch ...

Alberich ...

R. Ros ...

Hom ...

Cerdà ...

A. González ...

D. Torres ...

R. Pons ...

Trallero (Seren) ...

SANT ADRIA DE BESOS

(16 vegada):

Josep Virgili ...

Josep Jofre ...

M. Viura i muller ...

Engeli Jofre ...

Mari Jofre ...

J. Madro ...

Francesc Abril ...

Joan Noguer i muller ...

Joan Martínez ...

Miguel Genesca ...

Lola Cahisa ...

Joan Damia ...

SANT ADRIA DE BESOS

(17 vegada):

Josep Virgili ...

Josep Fuyol ...

Joan Mateu i muller ...

Enric Abril ...

Mari Jofre ...

Miguel Solé ...

Josep Jofre ...

Joan Noguer i muller ...

M. Viura i muller ...

Josep Borrás L ...

Lola Cahisa ...

Joan Damia ...

UN GRUP D'ESQUER-

RANS DE MOLINS DE

REI:

J. Serrat ...

A. Casas ...

M. Miro ...

J. Port ...

J. Badia ...

J. Farrer ...

F. Perres ...

R. Vilaplana ...

R. Rovira ...

M. Casco ...

R. Anglarill ...

M. Cuyas ...

A. J. ...

LA MUSICA

Palau de la Música Catalana

Maurice Eisenberg i Alexandre Vilalta a l'Associació de Cultura Musical

D'un temps ençà, sovintegen poc els bons violoncel·listes, els quals deuen lloc i ample marge als virtuoses del violí i encara més als de piano. Un cas com el d'Eisenberg cal destacar-lo amb la màxima atenció, perquè no és cosa corrent, ni la seva música, ni la seva persona, ni la seva vida. Eisenberg, del qual no volem saber les meravelles que hagi fet en altres terres llunyanes, en te ben ben prou amb el que fa al nostre davant per a fer-se creditor de tota la nostra admiració i entusiasme. Inversa i tan molt d'altres, que mesuren més els seus èxits en el que diuen que han fet en altres llocs, mentre es negativa la seva actuació a les nostres sales.

Art i de bona llei, és el que posa Maurice Eisenberg en la «Sonata» en mi menor, op. 8, núm. 1, de Brahms, que, sigui dit, és una senyora «sonata». Cal l'impetuosa d'aquesta gran interpretació per a fer-la arribar íntegrament, amo els seus trets genials que el músic hongarès posa en els seus temps d'aquesta obra extraordinària. L'«Adagio» de S. Bach, serví a l'artista per a sadollar-nos de superacions: Un Bach talmont clàssic ben diferent dels cent mil Bachs que ens donen els seus dies, abilitats amb un cert regust d'avantguarda.

Altres troballa fou posada en mans d'Eisenberg, que, íntimament pot a-magrar la seva afinitat profunda i melancòlica del gran Casals, la magnífica «Sonata» de Valentin, gairebé una «Suite» per la forma dels seus temps, cadascun dels quals és una deliciosa peça de concert, es-selada per l'artista amb tot el seu de Déu de recursos, que consti-

tuiren en conjunt un veritable cre-bail d'orfebre.

Després d'això, cal no capficar-se massa amb la resta del programa, i les obres de Halffter, Boulanger i Senaille-Saïmon (un Saïmon que no arriba a ministre), no serveixen sino per a omplir els programes i omplir-nos el cap a nosaltres. Esti-gueren, però, de sort, ja que Eisenberg, amb una admirable gentilesa, volgué correspondre al bon acolliment de que se'l feu objecte interpretant, a més a més, una preciosa «Sonata» de Blas de Laserna, a coneguda «Sonata» de Ravel, i l'«Adagio» de Vivaldi, després de les quals obres fou precis dir-nos a la sala a les toques, per tal d'obligar-nos a anar-nos-en.

Aquesta vegada, el públic de la «Catalana» pogué aplaudir espontàniament, sense reserves, ja que aquesta segona vetllada de curs me-tàstic en absolut l'entenció i l'entusiasme sincer dels components de l'Associació de Cultura Musical, als dirigents de la qual cal rememorar el seu magnífic encert.

No tancarem aquestes línies sense manifestar la perfecta justesa d'Alexandre Vilalta, en la seva difícil tasca d'acompanyant, tasca que en obres com la de Brahms ja pren un caire veritablement transcendent. No passà despercebuda la col·laboració de Vilalta a l'excel·lentíssima tasca d'Eisenberg, i amb el qual fou cridat també gairebé sempre a l'estrada.

Camil OLIVERAS

ORQUESTRA PAU CASALS

Avui, diumenge, a la tarda, s'inaugurarà al Palau de la Música Catalana, la sèrie de concerts de tardor. Sota la direcció del mestre Pau Casals i amb la col·laboració de l'eminent violoncel·lista polonès Maurice Eisenberg. El programa d'aquest concert és escudissim, puix que hi figura un Concert de Brandenburg de Bach, una Simfonia de Beethoven, el Concert per a violoncel·la de Boccherini i finalment el gran duo de Ricard Strauss, «Don Quixot», la part important del qual anirà a càrrec de Maurice Eisenberg. Degut al creixent nombre d'abonats a aquests concerts no és arribat a agaurar un ple complet per a la sessió inaugural de les audicions d'aquesta temporada per la nostra famosa Orquestra Pau Casals.

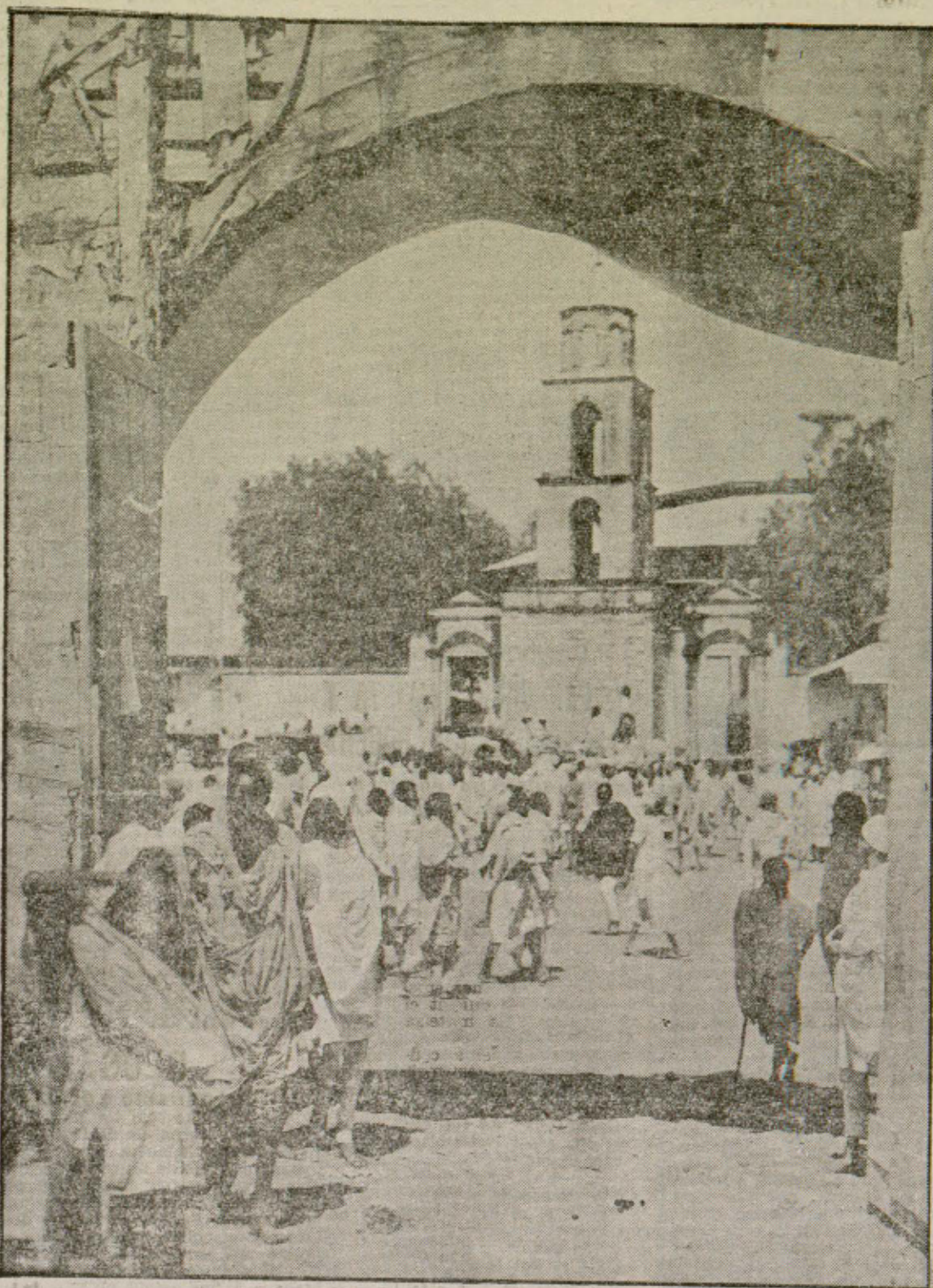
EL PROGRAMA GENERAL DE L'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE LA CAMERA

L'Associació de Música de la Camera té ja enllestit el seu pla general de concerts per al curs 19

Per ara no hi haurà ofensiva etiòpica

El Negus i el Ras Mulugueta es posaran al front de dos-cents mil homes

L'EXODE DE LA POBLACIO DE HARRAR

Famílies senceres surten aquests dies de la ciutat de Harar cap als fronts del Sud, a reforçar les línies abissíniques. — A la foto, la porta principal de Harar amb la multitud a punt de partir (Foto. Keystone)

Els etiòpics tenen tancs
Asmara, 19. — L'aviació italiana ha descobert una concentració de tancs etiòpics i els destruí.

Novament els etiòpics volen damunt Assab
Asmara, 19. — Per segona vegada un avió etiop ha volat sobre Assab. Sembla que a Harar regna gran excitació davant una eventual ofensiva de les tropes del general Graziani, que operen a l'Ogaden.

Els italians per a poder avançar passen grans penalitats
Asmara, 19. — El principal obstacle amb què toquen els italians per a la seva penetració a Abissínia és la configuració del terreny.

En efecte, la guerra es realitza a una regió que en trenta quilòmetres de recorregut passa altitudinalment de 2.700 metres d'altura a 1.600, per tal d'arribar novament a 2.400 metres.

El cansament que a les tropes produeix aquesta canvis de terreny es veu agreujat encara més pel fet que les carreteres, creades en dos o tres dies, es troben construïdes obligatòriament amb pedres, tenen corbes pronunciadíssimes, passen per veritables abismes i sobre tot, i a conseqüència del gran tràfic de camions, es troben cobertes per una espessa capa de pols i sorra que penetra per totes les parts del cos, crema els ulls i produeix molta set.

La mort dels muls, dedicats al transport, és una nova complicació. Els ascaris són uns soldats notables, que marxen a peu, portant les regnes de les cavalleries i el fusell al coll i van seguits per dones, portadores de grans paraus i sacs. En plena desolació marca un religiós, cobert amb una tela blanca i portant a la mà unes xurriagues de seda que empra per a esparcir les mosques.

El comunicat oficial etiòpic diu que no hi ha revolta a Godjam

Addis Abeba, 19. — Ha estat facilitat el següent comunicat oficial: «Son totalment falses les notícies fetes circular pels italians, relatives a suposades discussions i lluites internes que s'estaven desenvolupant a la província de Godjam. La tranquil·litat a dita regió és absoluta i no s'adverteix altra febre que la patriòtica. Per tant, i donat que els guerrers de Godjam es dirigeixen a l'encontre dels invasors, solament resta dir que ben aviat podran apreciar els italians l'actitud de les tribus de l'esmentada regió».

El "dejaaz" de Harar inspecciona el front

Harar, 19. — El «dejaaz» Nesbu, governador d'Harar i comandant en cap del front Sud, es troba actualment a Dija. Inspecciona i organitza els exercicis que han estat començant per a fer front a l'ofensiva italiana, que s'inicià en breu. Les fraccions etiòpiques representen més de cent mil homes.

Són trets els dipòsits d'armes i municions d'Addis Abeba

Addis Abeba, 19. — Els dipòsits d'armaments que estaven instal·lats en aquesta ciutat han estat trasllats a altres llocs estratègics, i sobre el destí dels quals es manté secret.

Itàlia i Etiòpia arribaran a un acord sobre el ferrocarril

Addis Abeba, 19. — De font fidedigna, encara que extraordinària d'a forma que les negociacions italo-etioپیques encaminades a evitar el bombardeig del ferrocarril de Djibouti a Addis Abeba arribarà probablement a bon terme. Dites negociacions tenen com a base el compromís, per part dels etiòpics de deixar de transportar municions per mitjà d'aquesta via, i és probable que, després de negar-se en un principi a acceptar aquestes condicions, sembla que ac-

tualment estan disposats a arribar a un acord.

Un consell de caps superiors acaba no fer l'ofensiva

Harar, 19. — S'ha celebrat un Consell de Guerra al Quarter General de l'exercit etiop comandat pel general Nassibu, en el qual es decidí en contra d'una ofensiva etiop. S'ha projectat, en canvi, aturar l'invasor més endins del país, i després atacar-lo, per tal d'hostilitzar les seves tropes d'avantguarda i tallar les comunicacions.

Des d'Harar i altres llocs es trameten noves tropes i municions, la qual cosa indica que els etiòpics intentaran oposar resistència quan les tropes del general Graziani reemprenguin llur avanç a la regió d'Ogaden.

Els avions no llancen bombes. Ataquen la població civil amb metralladores

Addis Abeba, 19. — El Govern ha facilitat un comunicat en el qual diu que, a la regió de Makalle, els italians han adoptat una nova tàctica, que consisteix a esparcir la població pacífica.

Ara els italians no llancen bombes, però disparen amb metralladora a tota persona que en, sense tenir en compte edat ni sexe. Entretant, es declara que l'única activitat militar al front Nord, consisteix en atacs nocturns realitzats pels etiòpics, els quals aconseguiren, segons sembla, fer alguns presoners en aquestes excursions nocturnes.

Bombardeig de Cercouat

Addis Abeba, 19. — S'anuncia que els italians han bombardejat Cercouat, al Sud de Settit.

Els italians del front no actuen

Addis Abeba, 19. — Els comunicats etiòpics donen compte que es desplega gran activitat al front Nord, on els italians construeixen trinxeres, col·loquen tancs de fil·ferro, davant el temor d'atacs de les forces del Ras Seyum. Es suggereix que aquesta labor per part dels italians pot indicar el propòsit d'aquests de no intentar extensos avanços a la regió Nord en l'avenir.

Els desertors amb Guga foren cent-cinquanta

Addis Abeba, 19. — S'informa que grans efectius de tropes, que pertanyen al Ras Guga, s'han unit a les del Ras Seyum, abandonant el comandament d'aquell.

Es declara que, amb el Ras Guga, solament desfilaren 150 guerrers.

Els italians acaben de preparar les bases del front nord per a començar l'atac

Roma, 19. — Hom creu que molt aviat les hostilitats seran represes al front Nord, pel fet que les tropes italianes acaben de consolidar les seves posicions i d'interior de pocs dies s'inicià un avanç al Sud d'Addis Abeba. Hom creu que el Ras Seyum s'ha refugiat a la regió del Tèmbien, que allí espera reforços de les tropes del Ras Kassa per a la defensa de Akale.

Hom diu que entre el riu Mareb i el front s'han construït carreteres que amueven més de 112 milles de llargada (180 quilòmetres) i s'han fet perforacions de 121 pous, els quals donen abundant quantitat d'aigua.

Sembla que la insurrecció al Godjam s'esten i que el Ras Jiru troba dificultats de que les seves tropes obedeixin llur comandament.

Sembla que un avió etiop ha volat sobre la ciutat d'Assab, a Eritrea, durant el matí; però de seguida que fou hostilitzat per les bateries antiaèries se feu escapolir. Els atacs aeris italians donen un resultat molt satisfactori, ja que molts indígenes de la regió del Tigre es sotmetent sense cap resistència, després de llegir els manifestos llançats des de l'aire. En rendir-se, els etiòpics són trasllats als camps de concentració, on són ben atesos i reben bon menjar.

El general De Bono abolí l'esclavitud

Asmara, 19. — Els serveis italians

de premsa anuncien que el general de Bono ha publicat un decret en el qual declara abolida l'esclavitud a les zones etiòpiques ocupades per les tropes italianes.

S'afegeix que aquesta disposició ha produït immillorable efecte entre els indígenes.

Repliquen la notícia de les bales dum-dum i en donen una altra

Asmara, 19. — L'Oficina de Premsa Italiana comunica que, entre les municions caigudes a Addis Abeba, s'han trobat grans quantitats de bales del tipus explosiu, anomenades «dum-dum», i les de les quals es produïa pels tracs internacionals.

Els religiosos i els notables d'Addis Abeba seran indemnitzats

Asmara, 19. — Comunicat d'Addis Abeba, en un discurs dirigit als sacerdots i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

«La guerra és la guerra; però vosaltres sereu indemnitzats de les pèrdues que hagueu sofert en les vostres propietats i notables d'Addis Abeba, el generalíssim Di Bono els ha dit, entre altres coses:

Els etiòpics van fent la seva guerra de petites activitats.

Addis Abeba, 19. — Oficialment declaren les autoritats que, mentre l'exercit italià ha paralitzat la seva activitat en tots els fronts, els etiòpics no paren d'hostilitzar l'invasor amb atacs de guerrilles, especialment durant la nit. En aquests atacs han caigut preses molts italians.

EL QUE SIGNIFICA LA NEUTRALITAT PER ALS FABRICANTS DE MATERIAL DE GUERRA

DESOBENT LES ORDRES DE L'ESTAT VENIEN A BOLIVIA I AL PARAGUAI

Nova York, 19. — El Govern federal ha ordenat una enquesta i gestions eventuals contra una sèrie de firmes que, amb tot i la prohibició exportadora de la primavera del 1934, exportaven armes i municions a Bolívia i Paraguai.

Entre les acusades figuren les principals firmes d'armes i avions nord-americans.

LA SEGURETAT DE LES POSSESSIONS DE LA GRAN BRITANYA DEPENDEN DE LA MEDITERRANEA

Londres, 19. — Amb motiu de l'aniversari de la batalla de Trafalgar tingué lloc ahir el banquet anual de la Lliga de la Marina Britànica.

Al discurs de l'ecloqu岸, senyor Churchill, el discurs del qual va variar temàticament, també feu ús de la paraula el comte Jellicoe, antic ministre de la Marina i antic gran almirall de la flota anglesa, el qual principalment digué:

«L'imperi britànic no pot existir actualment sense la seva existència. Qual-servol que tingui la menor noció d'estrategia, no necessitarà que se li digui que la seguretat i el destí dels països actualment sota la nostra potència a la Mediterrània, ens trobem resolta a mantenir-la i ens trobem en condicions d'aconseguir-ho. Mentre els anglesos mantinguem aquesta posició, els Exèrcits enviat per Europa a l'Àfrica, quedaran, en definitiva, governats amb la potència marítima».

TRES-CENTS AVIONS A LA SOMÀLIA ITALIANA

Londres, 19. — Comunicat al «Times», des d'Addis Abeba, «L'exèrcit del Ras Mulugueta ha emprat la seva força en petits grups vers Dessie. L'avantguarda es troba ja als passos de les muntanyes. Hom creu que l'emperador anirà a Dessie a reunir-se amb les tropes del Ras Mulugueta a carers d'aquest mes, i aleshores en aquesta ciutat hi haurà concentrat un exercit de 200.000 homes.

Fa deu dies que els italians declaren que no bombardegen el ferrocarril si el Govern etiop prometia

no fer-ne ús per al transport de material de guerra, i aquest oferiment encara s'està meditant pel Govern d'Addis Abeba.

El comunicat oficial cada dia és més laconic i de més difícil la seva sortida.

Entre els francesos, anglesos i alemanys residents a la capital s'ha format un cos de voluntaris nuns per al cas que hi hagi disturbis contra els blancs de la capital.

Oficialment es declara des de Djibuti que han passat per aquest port major nombre de vaixells italians, els quals porten a bord un total de 350 aeroplans, consignats a la Somàlia italiana.

El senyor Telle Hawariate, que ha embarcat a Marsella cap al seu país, ha declarat que quan més s'urti la guerra present, més favorable serà el seu resultat per al seu país, i que no s'ha de donar importància a la deserció del Ras Guga, pel fet que tan sols aconseguí que el segursin 150 dels seus soldats.

EL COMUNICAT ITALIA MÉS LACONIC DE LA CAMPANYA

Paris, 19. — El comunicat oficial italià sobre la jornada d'avui, porta el número 22, i és el més laconic dels publicats fins a data. Diu així:

«El general De Bono telegrafià que, amb l'excepció dels reconeixements aeris, no s'ha registrat cap novetat al front d'entre la ciutat a la Somàlia. Continuen les submissió per part dels còrps de les poblacions i de les comunitats religioses».

«MENTRE QUEDI UN ITALIA DINS ETIOPIA, DIU EL NEGUS»

Londres, 19. — El corresponent a Addis Abeba del «Daily Telegraph», reitera que l'emperador Haile Selassie ha declarat: «No discuteix res arran de la pau, mentre quedi un sol soldat italià al meu territori».

ELS ANGLESES FAN UNA ENQUESTA SOBRE ELS GASOS QUE HAN UTILITZAT ELS ITALIANS

Djibuti, 19. — El Govern de la Somàlia britànica, el territori del qual es troba al costat de la Somàlia francesa per la part Est, ha començat la investigació dels informes, d'acord amb els quals diversos soldats anglesos havien resultat morts així com també el bestiar, a conseqüència de l'atac italià amb gasos emmetzinats.

LES OPERACIONS ITALIANES SON CADA DIA MÉS LENTES

Paris, 19. — Les operacions militars a Etiòpia continuen lentament. S'aprecia des de la signis d'una considerable lentitud de l'activitat italiana, tant, que en alguns punts

s'assenyala una total paralització de l'avanc. Els comunicats oficials del general De Bono no desmenten aquestes notícies, anunciant que aquesta situació es deguda a les necessitats d'una adequada organització de tots els serveis al territori conquistat. A més, els aigües són abundants a l'Ogaden i el mal temps paralitza en aquest front tota activitat de les tropes italianes.

Segons notícies rebudes a París i transmeses per l'agència oficial alemanya D.N.B., un despatx d'Addis Abeba reproduït amb les reserves del cas, recull uns rumors arribats d'Eritrea segons els quals s'ha produït una greu diferència entre el senyor Mussolini i el general De Bono, pel fet d'haver culpait aquell al segon l'excessiva lentitud en l'avanc italià. S'ha arribat a dir que el general De Bono ha ofert la seva dimissió. Aca-ba dient aquesta informació que el Rei d'Itàlia actua per tal d'arreglar les suposades diferències entre el Duce i el general De Bono.

SET MILIONS DE CARTUTXOS PER ALS ETIÒPICS

Berbera (Somàlia britànica), 19. — Segons declaracions fetes per descarregadors del port d'aquesta capital, més de set milions de cartutxos per a fusell, la majoria d'ells de fabricació belga, han estat descarregats durant el que resta de setmana i han estat trasmesos als exèrcits etiòpics de la regió del Sud.

SUISSA, POLONIA, UNIO BALCANICA I U. R. S. S. EXPLOREN RESERVES A LES SANCIONS

Ginebra, 19. — En la sessió d'aquest matí del Comitè dels 18 fet adoptada sense reserves la proposició britànica relativa a la prohibició d'importació d'Itàlia als Estats membres de la S. de N.

Suïssa exposa reserves generals, i Polònia, Unió Balcànica i Unió Soviètica exposaren reserves parcials. En base a aquesta proposició, els Govern tindran temps fins el 28 d'octubre a fi de comunicar quines són les mesures que es proposen ojar en vigor.

Al final de la reunió s'anuncia que el Comitè es reunirà novament el dia 31 d'octubre, a fi d'establir la data per a l'entrada en vigor d'aquest decret.

ETIOPIA NO ASSISTEIX A LES REUNIONS DEL COMITÈ

Ginebra, 19. — Des de la marxa del senyor Telle Hawariate, no ha assistit cap delegat abissini als treballs de la S. de N.

Un conseller etiop ha declarat que l'actitud d'Abissínia és clara, després que la S. de N. designa Itàlia com a agressor, ja que, essent eliminada dels treballs de la Conferència de sancions, pel seu caràcter de bel·ligerant, la posició d'Abissínia es reduïa a un simple paper d'observador.

FRANÇA S'APRESSA A ENVIAR COURE A ITALIA ABANS DE L'APLICACIO DE SANCIONS

Paris, 19. — L'òrgan comunista «l'Humanité» informa que uns productors francesos han tramès quins carregues de camions de coure de vint tones cap a una Itàlia.

Un empleat d'una de les companyies que ha efectuat la tramesa a manifestat que la S. de N. pot haver estat interrogat sobre la possibilitat de serien permeses d'acord amb les sancions econòmiques de la S. de N. que les trameses s'hauran fet abans que les sancions es pòsin en vigor.

EL CONSELL FEDERAL SUIS APROVA LES RESERVES DEL SENYOR MUTTA

Berna, 19. — El Consell federal suís ha aprovat la discussió sobre les sancions a aplicar a Itàlia, i ha aprovat la declaració feta pel delegat helvètic a Ginebra respecte a la impossibilitat de Suïssa d'adherir-se a la proposició britànica concernent la prohibició d'importacions italianes.

SUISSA I RUSSIA SON LA CLAU DE LES SANCIONS, DIU A ANGLETERRA

Liverpool, 19. — Totes les branques del comerç de grans diuen que Rússia i Suïssa ocupen les posicions clau en l'aplicació de les sancions a les importacions italianes de grans.

Durant la setmana passada, Rússia ha venut 40.000 roves de blat a Itàlia, per a les seves trameses a la zona guerrera d'Eritrea, i hi ha molta expectació per tal de saber si el contracte es complirà. Rússia té estat un venedor important de grans a Itàlia. Suïssa compra recentment una quantitat extraordinària de blat a Polònia — quantitat molt superior a les seves pròpies necessitats — i en el mercat es creu que aquesta civada es destinada a Itàlia.

A AUSTRÀLIA CREUEN QUE SENSE MESURES MILITARS, LES SANCIONS NO SON EFECTIVES

Canberra (Austràlia), 19. — Segons declara Sir John Latham, ministre de Justícia, la decisió del Govern australià d'aplicar les sancions econòmiques contra Itàlia equival a una declaració de guerra, ja que per a assolir que les dites sancions siguin efectives es necessari efectuar un bloqueig, amb la consegüent resistència per part de l'adversari, ço que obliga les nacions a fer ús de la força.

EL COMITÈ DELS 18 APROVA LES SANCIONS, PERÒ ACORDA SUPERVISE-LES

Ginebra, 19. — Com ja s'ha comunicat, el Comitè dels 18 ha aprovat avui la proposició anglesa sobre el bloqueig contra les importacions italianes. Han formulat reserves Suïssa, Polònia i la Petita Entesa, aquestes darreres amb respecte a la pro-

hibició d'importació sobre les comandes ja efectuades, i el delegat helvètic sobre tot el projecte.

S'espera que l'informe sobre l'embarcament de primeres matèries, així com el d'assistència mèdica, estiguin completament redactats dins d'una hora. El Comitè dels 18 ha decidit declarar-se en sessió permanent, a l'objecte de supervisar l'execució de les sancions.

A darrera hora d'aquesta tarda es reunirà el ple de la Conferència de Sancions.

EL COMITÈ DE SANCIONS ACORDA APLICAR-NE A AUSTRIA I HONGRIA

Ginebra, 19. — El Comitè de Sancions ha adoptat, a petició d'Anglaterra, U. R. S. S., Petita Entesa i Entesa Balcànica, la proposició presentada per Titulesco decidint l'aplicació de mesures particulars als Estats membres de la S. de N. que, com Hongria i Àustria, es neguen a associar-se a les sancions econòmiques. Aquestes mesures no tenen caràcter de castig, sinó de compensacions.

EL «PREMIER» DE L'AFRICA DEL SUD CONTRA ITÀLIA

Londres, 19. — La premsa concedeix gran importància al discurs pronunciat ahir, passada a Johannesburg per «Premier» de l'Àfrica del Sud, general Smuts. El discurs versa sobre el conflicte italo-abissini, i l'orador manifesta que era impossible concebir un cas més clar i simple de violació del Pacte de Ginebra i del Pacte Kellogg-Briand. Afegeix que la S. de N. ha declarat per unanimitat la culpabilitat d'Itàlia, i l'Àfrica del Sud, que és un membre de la S. de N., complirà les seves obligacions com a tal, i secundarà l'acció a favor de la pau que desenvolupa actualment l'organisme internacional.

La premsa destaca especialment la definició de l'actitud sud-africana, feta pel general Smuts, que coincideix exactament amb la del Govern de Londres. El general Smuts diu que en el compliment de l'article 16 del Pacte, l'Àfrica del Sud no sent res contra Itàlia; però que està decidida a desenvolupar la seva part a augmentar la força de la S. de N. i a fer efectiva aquesta força per a la seguretat i manteniment de la pau del món. «Si la S. de N. triomfa de la present crisi, les perspectives de la pau mundial, en l'esdevenidor, hauran millorat moltíssim. El recolzament, pràcticament unànime, que rep la S. de N. és una prova que no hem treballat baldament en creació, i així ha d'esser un greu avís per a tots els futurs violadors del Pacte, i acaba la general Smuts».

IUGOSLAVIA NO ANIRIA FINS A LES SANCIONS MILITARS

Belgrad, 19. — El president del Consell de senyors Stoyanovich, ha pronunciat un important discurs davant els grups de la majoria parlamentària; ha declarat que els països que constitueixen la Petita Entesa i el Pacte Balcànica, amb llurs setanta milions d'habitants, aprecien l'actual situació amb absoluta unanimitat de criteri; i es troben disposats a defensar llurs interessos, aduït en el terçer, militar.

Stoyanovich afegeix: «La Jugoslàvia roman fidel a la S. de N., però aquells que volen portar sensibiles perjudicis econòmics a Itàlia, els altres països membres de la S. de N. haurien d'assortir aquesta part de les exportacions iugoslaves».

El Govern de Roma i de Londres desmenten que un destructor anglès hagués deturat un vaixell italià

Suez, 19. — Tant les autoritats britàniques, com les italianes, han desmentit la notícia de que un destructor britànic hagués detingut, per a demanar-li documentació, el vaixell mercant italià «Marta», que navegava pel Mar Roig amb rumb a Eritrea.

La guerra fora d'Itàlia i Abissínia

CENT MIL FUSELLS PER A ETIOPIA

Brusel·les, 19. — S'ha sabut que una sola entitat de Lúcia ha rebut del Govern etiop una comanda de 100.000 fusells de tret ràpid i diversos milions de cartutxos.

S'ha pogut saber, també, que aquesta comanda va fer-la el senyor Telle Hawariate en la seva breu estada a Bèlgica.

SET MIL CIUTADANS ITALIANS VOLEN ESSER ETIÒPICS

El Cairo, 19. — El diari «El Libertat» que es publica en aquesta ciutat, recull una informació, segons la qual han sol·licitat la nacionalitat etiopica 7.000 membres de la comunitat italiana nascuts a Egipte, però que posseïen la nacionalitat d'origen.

Ateguem que les autoritats egípcies encara no han decidit sobre aquesta qüestió.

DIRECTOR D'UN DIARI ITALIÀ DETINGUT

Buenos Aires, 19. — La policia ha detingut el director d'un diari italià que es publica en aquesta capital. Se l'acusava d'aver insultat el delegat de la República Argentina a Ginebra i també el Ministre d'Hisenda.

Hom creu que la detenció no serà mantinguda.

NOVA ORGANIZACIO ITALIANOFILA DE DRETA A FRANÇA

Paris, 19. — S'

"He contestat a Londres que sí". - Laval

Sir Drummond i el Duce han arribat a un acord de principi

EL NEGUS SOMRIU

Jurant la recent revista de les forces etiòpiques, a Addis Abeba, el Negus es mostra així de somrient i optimista (Foto. Keystone)

EL COMTE VINCI ES ENCARA

A ADDIS ABEBA

L'ABAIADOR ITALIA ESTÀ EN BON ESTAT DE SALUT

Addis Abeba, 19. — El ministre francès en aquesta capital ha visitat novament el Comte Vinci, trobant-lo en bon estat de salut.

A ROMA DIUEN QUE VINCI HA DESOBEÏT I HO COMPRENEN

Roma, 19. — En els cercles autoritzats s'ha declarat que el Comte de Vinci, en negar-se a sortir d'Addis Abeba, ha desobeït les instruccions del seu Govern. S'afegix que el Govern de Roma compren perfectament les raons que l'obliguen a romandre a la capital etiòpia, fins que arribi el consol italià Magallo. ESPERA EL CONSOL MÀ GALLU

Roma, 19. — Oficialment s'ha anunciat que el ministre d'Itàlia a Addis Abeba, comte Vinci, s'ha retirat a la capital etiòpia l'agent comercial italià en Makale.

EL MINISTRE ETIÒPIC A ROMA SORTIRÀ EL DIA 28

Roma, 19. — En els cercles oficials s'ha declarat que l'encarregat de Negocios d'Etiòpia a Roma, sortirà d'Itàlia el dia 28 de l'actual.

IBN SAUD, REI D'HEDJAZ, S'HA CASAT PER QUARTA VEGADA

S'HA FET REPRESENTAR A LA CERIMONIA PER 40 SHEIKS

Damasc, 19. — Ahir tingué lloc el matrimoni del rei d'Hedjaz, Ibn Saud, amb la filla del Sheikh Nawaf el Shalak, i amb aquest és el quart matrimoni. El rei no assistí personalment a la cerimònia, i es feu representar per 40 sheikhs del seu Estat. Hom atribueix excepcional importància política al matrimoni, que al mateix temps, confirma la seva influència de Ibn Saud al Nord de Hedjaz.

L'Agència oficial de Toquio dona com a fet un acord amb el Govern de Nankin

Toquio, 19. — L'Agència oficial japonesa Rengo ha publicat el comunicat següent, al qual es concedeix gran importància:

«Sabem de font autoritzada que l'ambaixador del Japó a Xina i el Govern de Nankin estan en tractats d'acabar amb resultat positiu unes importants negociacions que hauran servit per a arranjar definitivament transcendents problemes pendents entre els dos països. Prop d'aquest probable acord serà facilitat un comunicat oficial».

Albània no ha mobilitzat

Tirana, 19. — L'Oficina de Premsa albanesa torna a sortir al pas de les informacions aparegudes a l'estranger i, després de desmentir novament la suposada fortificació de la costa albanesa, nega també que s'hagi decretat la mobilització i afirma que solament han estat cridats a files per a la seva deguda instrucció, tres batallons de la reserva.

- PAPERS PINIATS

ELS NEGRES DE LA GUIANA ANGLOESA S'HAN REBEL·LAT

Georgetown (Guayana anglesa), 19. — S'han tramés forces de policia armada a les plantacions de sucre a la riba Est del riu Demerara, on els negres en vaga i els indis cremen garbes de plantacions de canya de sucre.

El governador ha llançat una circular dirigida als negres en la qual fa saber que el Govern britànic està fent tots els possibles per a ajudar Etiòpia.

La població obrera indígena, augmentada pels de la India anglesa, arriben a la xifra de 10.000. El conflicte italo-etíop ha produït una immensa emigració de treballadors de races s'aguditzant de tal manera que es promouen vagues i es dirigeixen atacs contra les forces de la policia blanca.

EL COMPLET DIU QUE S'HAVIA TRAMAT A SIR

Estambul, 19. — Es confirma plenament les primeres informacions relatives a haver-se descobert un complot per a assassinar el president de la República turca, Mustafa Kemal Atatürk, i se faciliten interessants detalls sobre el s'afaire.

S'ha pogut comprovar que els conjurats formen part d'una vasta organització estesa per tot el territori. Ha estat detingut el diputat de l'Assemblea Nacional turca senyor Ursavus, acusat d'haver allotjat a casa seva a alguns dels dirigents del complot, que mercès a aquest amagatall pogueren escapar, trespassant la frontera.

El diputat Ursavus declara ésser objecte d'una aixà calumniosa.

La policia posseeix ordes que li permeten afirmar que el nombre de conjurats que han aconseguit trepit-

jar terra estrangera s'eleva a cinc. L'atentat s'havia d'efectuar mitjançant l'emprego de pistoles xerxes, ci-

ladres, cada un dels conjurats disposava res menys que de 60 tirs de bales.

La policia comunica que a l'Anatolia Oriental han estat detinguts nombrosos individus.

El pla per a assassinar el President fou trametat a Sir... per grups nombrosos de refugiats xerxes, ci-

ladres, cada un dels conjurats disposava res menys que de 60 tirs de bales.

La policia comunica que a l'Anatolia Oriental han estat detinguts nombrosos individus.

El pla per a assassinar el President fou trametat a Sir... per grups nombrosos de refugiats xerxes, ci-

ladres, cada un dels conjurats disposava res menys que de 60 tirs de bales.

La policia comunica que a l'Anatolia Oriental han estat detinguts nombrosos individus.

El pla per a assassinar el President fou trametat a Sir... per grups nombrosos de refugiats xerxes, ci-

ladres, cada un dels conjurats disposava res menys que de 60 tirs de bales.

La policia comunica que a l'Anatolia Oriental han estat detinguts nombrosos individus.

El pla per a assassinar el President fou trametat a Sir... per grups nombrosos de refugiats xerxes, ci-

ladres, cada un dels conjurats disposava res menys que de 60 tirs de bales.

La policia comunica que a l'Anatolia Oriental han estat detinguts nombrosos individus.

El pla per a assassinar el President fou trametat a Sir... per grups nombrosos de refugiats xerxes, ci-

ladres, cada un dels conjurats disposava res menys que de 60 tirs de bales.

La policia comunica que a l'Anatolia Oriental han estat detinguts nombrosos individus.

El pla per a assassinar el President fou trametat a Sir... per grups nombrosos de refugiats xerxes, ci-

FRANÇA HA CONTESTAT VERBALMENT A ANGLATERRA

Paris, 19. — La contesta verbal francesa transmesa a l'ambaixador d'Anglaterra precisa que si l'agressió per un Estat en ruptura del Pacte de les Nacions no es produïa, els seus efectes provocats per mesures individuals, hom cauria de ple en les disposicions del paràgraf primer de l'article 16, és a dir, en un nou cas d'agressió. D'altra manera, diu la nota francesa, no consta autorització del paràgraf tercer sinó en el que respecta a funcions de mesures col·lectives. El document tracta també de consideracions polítiques conduïdes al desig que es retirin parcialment part de les unitats de l'esquadra anglesa del Mediterrani, i fa al·lusió als contingents italians suplementaris a Libia.

NO ES JUNEIX EXACTAMENT EL TEXT DE LA CONTESTA FRANCESA PERÒ ES SUPOSA AFIRMATIVA

Londres, 19. — La resposta francesa a la pregunta d'Anglaterra sobre la seva actitud respecte al compliment del paràgraf tercer de l'article 16 del Covenant, no es coneixia en els seus termes exactes encara. L'ambaixador britànic a París havia anat a declarar, en la qual es posa de relleu l'opinió que pressiona pel senyor Laval als periodistes francesos, que la resposta havia estat afirmativa.

RENEIX L'OPTIMISME, EL QUAL ES MES VIU A LONDRES. ELS ITALIANS NO HAN DONAT ENCAH A CONTESTA QUANT A LES FORTES DE LIBIA

Londres, 19. Seguint informacions recollides durant el matí d'avui als cercles ben informats d'aquesta capital les negociacions caïdies però intenses que s'han portat a cap durant aquestes dies a Londres, París i Roma, semblen haver arribat a una conclusió satisfactoria, i haver provocat un intens corrent d'optimisme. Telegrams rebuts durant la passada nit a Londres, procedents de París i Roma, deixen entreveure que també a les esmentades capitals havia renascut l'optimisme i que aquest augmentava per moments. Les informacions rebudes durant el matí d'avui, confirmen la mateixa impressió.

Hi ha motius fundats per a considerar que la satisfacció és molt més intensa a París i Roma que a la capital britànica.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

tats anglesos al Mediterrani, paral·lela a una retirada parcial de les tropes italianes de Cirenaica, es considera amb simpatia. Però hom tem que França no s'accontenti amb aquesta doble desmobilització per a assegurar l'Anglaterra el seu concurs naval, admetent limitat i condicional.

Si fracassessin les negociacions, s'aprofitaria d'això Anglaterra, perquè obtindria l'ajut naval de França. No es ben acollida la pregunta feta per Anglaterra a França per a saber l'actitud d'aquesta en cas que l'esquadra italiana ataqués l'Anglaterra.

Es fa observar: primer, que Italia no s'ha compromès a res que pugui ampliar el conflicte etíop, que és exclusivament colonial, i segon, que l'únic perill prové de la concentració al Mediterrani de la flota britànica.

EL GENERAL WEYGAND CONSIDERA QUE SERIA PERILLÓS PER A FRANÇA UN TRENCAMENT AMB ANGLATERRA

Paris, 19. — Ant, el mariscal Pétain va conferenciar amb el senyor Laval. L'opinió del mariscal Pétain en les circumstàncies actuals pot tenir molta importància, tant per l'autoritat moral de tan il·lustre cap, com per les elevades funcions que se li han encarregat diverses vegades.

A aquest propòsit es fa al·lusió que des ençà va ésser consultat pel senyor Laval, l'ex-president del Consell Superior de Guerra, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

Si la versió que es dona de l'entrevista que el general Weygand, general Weygand, que durant alguns anys ha estat generalíssim de la competència del qual en els assumptes militars és indiscutible.

sobre el text de l'informe que s'ha de publicar sobre les converses que celebraren amb el Duce i l'ambaixador britànic a Roma, sir Eric Drummond; però que no serà donat a la publicitat abans de demà.

Ais cercles diplomàtics es declara que és possible que en dita conversa es parles de les proposicions de negociació, el que ha contribuït a millorar en gran manera la situació i les relacions anglo-italianes.

A alguns informes diuen que sir Eric Drummond declarà que Anglaterra retiraria algunes unitats de la seva flota mediterrània, si Italia retirava primer les seves forces de Libia fins al nivell normal. S'afegix que l'ambaixador anglès demana al Duce que la premsa italiana cessi en els seus atacs contra Anglaterra. Amb tot no és possible obtenir confirmacions oficials d'aquests rumors, ja que es guarda una reserva impenetrable sobre el tractat entre el Duce i sir Eric Drummond, fins la publicació de l'informe oficial.

EL QUE MUSSOLINI EXIGIRIA SEGONS ELS AUTÒGRÀFS

Vienna, 19. — El «Reich Post» publica una informació, que trasmetem amb les reserves acollides, en la qual s'exposa quines són les condicions italianes per un cessi de les hostilitats.

La informació de referència ha estat redactada per un crític austriac en política internacional que posseeix extraordinària reputació.

El periodista, que saber que l'ocupació parcial de la província etiòpia del Tigrè ho constituïen encara per a Italia una peça militar suficient per a aconseguir un tractat polític amb el Negus, tant més quant que fins el present el Govern d'Addis Abeba no ha fet les degudes deduccions de dita ocupació ni ha intentat entrar cristallament en comunicació amb Roma.

S'estima a Italia —segueix dient el periodista— que el senyor Mussolini no podrà d'obtenir-se satisfet, minús que les tropes no hagin conquistat al Sud d'Etiòpia un territori que arriba fins a Harrar i comprenguin aquesta ciutat, i mentre no hagi assegurat al Nord la seva posició militar, formant la línia Makale-Ras-Dedjan-Jenarek.

«Els intents de pacificació que no tinguin en compte aquestes condicions militars no tindrán probabilitats de trobar a Roma una acollida favorable».

BALWIN DIU QUE ANGLATERRA NO VOL ENDERO CAR EL FEIXISME ITALIA

AFIRMA QUE LA S. DE N. HA FRACASSAT EN EVITAR LA GUERRA

Londres, 19. — El Premier, Mr. Baldwin ha pronunciat aquesta tarda un discurs a Worcester, en el qual ha dit, referent-se al conflicte italo-abissini, que la Societat de Nacions i el Pacte Kellogg han fracassat en evitar la guerra i que el deure consisteix ara en acabar aquella i tornar a la pau. Afegeix que el Govern anglès no adoptarà cap acció isolada i que la guerra és l'últim en el pensament del Govern.

Diu que, com a membres de la Societat de Nacions estan disposats a aprofitar qualsevol oportunitat que pogués presentar-se per a la conciliació.

Acaba dient que és perillós i inexacte dir que l'objecte del Govern britànic és enderrocar el feixisme a Italia.

EL COP D'ESTAT ITALIÀNOFIL DE VIENNA

LA VIDA DEL NOU GOVERN DEPEN DE L'EXIT O EL FRACAS D'ITALIA

Vienna, 19. Segons comentaris polítics, segons sembla dignes de credit, el nou Govern austríac tindrà una vida insegura, ja que dependrà en gran part, de l'exit o del fracàs d'Italia en la guerra contra Etiòpia.

Quan circularen els primers rumors que presagiaven la crisi, ja es

LA VIDA DEL NOU GOVERN DEPEN DE L'EXIT O EL FRACAS D'ITALIA

Vienna, 19. Segons comentaris polítics, segons sembla dignes de credit, el nou Govern austríac tindrà una vida insegura, ja que dependrà en gran part, de l'exit o del fracàs d'Italia en la guerra contra Etiòpia.

Quan circularen els primers rumors que presagiaven la crisi, ja es

LA VIDA DEL NOU GOVERN DEPEN DE L'EXIT O EL FRACAS D'ITALIA

Vienna, 19. Segons comentaris polítics, segons sembla dignes de credit, el nou Govern austríac tindrà una vida insegura, ja que dependrà en gran part, de l'exit o del fracàs d'Italia en la guerra contra Etiòpia.

Quan circularen els primers rumors que presagiaven la crisi, ja es

LA VIDA DEL NOU GOVERN DEPEN DE L'EXIT O EL FRACAS D'ITALIA

Vienna, 19. Segons comentaris polítics, segons sembla dignes de credit, el nou Govern austríac tindrà una vida insegura, ja que dependrà en gran part, de l'exit o del fracàs d'Italia en la guerra contra Etiòpia.

Quan circularen els primers rumors que presagiaven la crisi, ja es

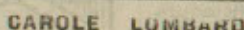
LA V

Des de la matinada d'ahir acudeixen a Madrid ciutadans de tots els indrets de la Península. - L'entusiasme i l'emoció són enormes

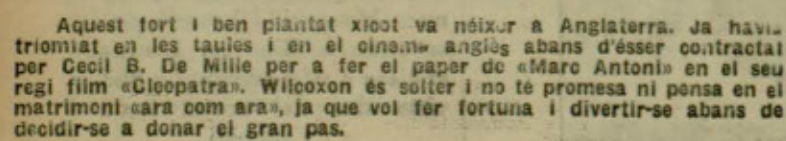
(Crònica del nostre redactor a Madrid Alard Prats)

...atalapar les esquerres. Obro d'a
...ord amo la meva consciència, i quan
...consciència no ho dic en un sen
...personalista, sino de cara a la pa
...ificació de Catalunya, que vol dir la

COMERÇ I AGRICULTURA

HENRY WILCOXON

LLUIS MELENDEZ

AMBLA DE LES FLORS, PARA DA n.º 2 TELLEB. BARCELONA

EUROPA -- AFRICA -- LA MEDITERRANIA

Heus ací l'interessantíssim mapa --- reproduït de través --- d'una de les zones del món on en aquesta hora es localitzen greus i dramàtics problemes. La invasió d'Itàlia a Etiòpia, els recels i les apetències imperialistes per al domini de la Mediterrània, l'acció diplomàtica al servei dels interessos dels grans Estats, la cursa dels armaments, la febre inquieta d'un món que no encerta a trobar el camí de la pau...

En el mapa que reproduïm, i en relació concreta amb el conflicte entre Itàlia i Etiòpia, i la posició anglesa i francesa, pot apreciar-se en tota la seva extensió l'enorme valor estratègic de la Mediterrània, per on naveguen avui, en formació d'alerta, les grans unitats de la «Homage»... les sortides de Gibraltar i de Suez.